

Συμβούλιο
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Βρυξέλλες, 9 Μαρτίου 2018
(OR. en)

6772/18

**Διοργανικός φάκελος:
2018/0050 (COD)**

**PECHE 68
CODEC 310
IA 54**

ΠΡΟΤΑΣΗ

Αποστολέας:	Για τον Γενικό Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο κ. Jordi AYET PUIGARNAU, Διευθυντής
Ημερομηνία Παραλαβής:	8 Μαρτίου 2018
Αποδέκτης:	κ. Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Αριθ. εγγρ. Επιτρ.:	COM(2018) 115 final
Θέμα:	Πρόταση ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για τη θέσπιση πολυετούς σχεδίου σχετικά με τις αλιευτικές δραστηριότητες εκμετάλλευσης βενθοπελαγικών αποθεμάτων στη δυτική Μεσόγειο Θάλασσα

Διαβιβάζεται συνημμένως στις αντιπροσωπίες το έγγραφο - COM(2018) 115 final.

σνημμ.: COM(2018) 115 final

Βρυξέλλες, 8.3.2018
COM(2018) 115 final

2018/0050 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη θέσπιση πολυετούς σχεδίου σχετικά με τις αλιευτικές δραστηριότητες εκμετάλλευσης βενθοπελαγικών αποθεμάτων στη δυτική Μεσόγειο Θάλασσα

{SWD(2018) 59 final} - {SWD(2018) 60 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Η δυτική Μεσόγειος είναι μια από τις πιο αναπτυγμένες υποπεριοχές της Μεσογείου στον τομέα της αλιείας. Αντιπροσωπεύει περίπου το 31 % των συνολικών εκφορτώσεων (1,35 δισ. EUR σε σύνολο 4,76 δισ. EUR) και περίπου το 19 % του επισήμως δηλωμένου αλιευτικού στόλου της Μεσογείου¹.

Η αλιεία βενθοπελαγικών ειδών, αν και δεν αντιπροσωπεύει το μεγαλύτερο ποσοστό εκφορτώσεων, είναι ιδιαίτερα περιζήτητη από τους αλιείς, λόγω της υψηλής εμπορικής της αξίας. Η αλιεία βενθοπελαγικών ειδών στη Μεσόγειο είναι ιδιαίτερα σύνθετη και περιλαμβάνει πολλά είδη ιχθύων και καρκινοειδών. Τα κύρια βενθοπελαγικά είδη που αλιεύονται στη δυτική Μεσόγειο είναι ο μπακαλιάρος μερλούκιος (*Merluccius merluccius*), η κουτσομούρα (*Mullus barbatus*), η κόκκινη γιγαντογαρίδα (*Aristaeomorpha foliacea*), η κόκκινη γαρίδα βαθέων υδάτων (*Pararapeneus longirostris*), η κόκκινη γαρίδα (*Aristeus antennatus*) και η караβίδα (*Nephrops norvegicus*). Αυτός ο τύπος αλιείας αφορά πολλά είδη και ορισμένα από τα ιχθυαποθέματα μετακινούνται μεταξύ των χωρικών υδάτων περισσότερων του ενός κρατών μελών. Τα κύριο εργαλείο που χρησιμοποιείται για τα βενθοπελαγικά είδη είναι τα δίχτυα τράτας, που έχουν το μεγαλύτερο ποσοστό αλίευσης και χρησιμοποιούνται από την πλειονότητα του αλιευτικού στόλου, παρότι αδρανή εργαλεία όπως τα μανωμένα δίχτυα, τα απλάδια δίχτυα, οι παγίδες και τα παραγάδια είναι επίσης σημαντικά.

Η διαχείριση της αλιείας βενθοπελαγικών ειδών στη δυτική Μεσόγειο πραγματοποιείται επί του παρόντος μέσω εθνικών σχεδίων διαχείρισης που θεσπίστηκαν βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1967/2006 του Συμβουλίου («MedReg»)². Η Ιταλία διαθέτει τρία σχέδια διαχείρισης για τις τράτες (που θεσπίστηκαν στο πλαίσιο ενιαίας νομοθετικής πράξης το 2011)³, η Γαλλία έχει ένα σχέδιο διαχείρισης για τις τράτες (θεσπίστηκε το 2013)⁴, όπως και η Ισπανία (το σχέδιό της άρχισε να ισχύει το 2013)⁵. Τα σχέδια βασίζονται σε ελέγχους εισροών, δηλαδή στον περιορισμό της αλιευτικής προσπάθειας. Αυτή η διαχειριστική προσέγγιση περιλαμβάνει κατά κανόνα μέτρα όπως οι περιορισμοί σε αλιευτικά εργαλεία και τον αριθμό των αλιευτικών αδειών και εγκρίσεων, ο καθορισμός μέγιστου αριθμού ημερών αλιείας και οι μόνιμες ή προσωρινές παύσεις. Σε επίπεδο ΕΕ, το 2016 θεσπίστηκε τριετές σχέδιο απόρριψης^{6,7}, για την εφαρμογή της υποχρέωσης εκφόρτωσης βάσει του άρθρου 15

¹ Η κατάσταση της αλιείας στη Μεσόγειο και στη Μαύρη Θάλασσα. Γενική Επιτροπή Αλιείας για τη Μεσόγειο ([FAO 2016](#)).

² Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1967/2006 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με μέτρα διαχείρισης για τη βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στη Μεσόγειο Θάλασσα, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93 και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1626/94 ([ΕΕ L 36 της 8.2.2007, σ. 6](#)).

³ Decreto 20 maggio 2011 relativo all'adozione Piani di gestione della flotta a strascico in sostituzione del decreto direttoriale n. 44 del 17 giugno 2010 ([GU Serie Generale n.154 del 5-7-2011, σ. 2](#)).

⁴ Arrêté du 28 janvier 2013 portant création d'un régime d'effort de pêche pour la pêche professionnelle au chalut en mer Méditerranée par les navires battant pavillon français ([TRAM1240482A, σ. 3275](#)).

⁵ Orden AAA/2808/2012, de 21 de diciembre, por la que se establece un Plan de Gestión Integral para la conservación de los recursos pesqueros en el Mediterráneo afectados por las pesquerías realizadas con redes de cerco, redes de arrastre y artes fijos y menores, para el período 2013-2017 ([No 313, σ. 7](#)).

⁶ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2017/86 της Επιτροπής, της 20ής Οκτωβρίου 2016, για τη θέσπιση σχεδίου απορρίψεων για ορισμένους τύπους αλιείας βενθοπελαγικών ειδών στη Μεσόγειο θάλασσα ([ΕΕ L 14 της 18.1.2017, σ. 4](#)).

του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013⁸ (κανονισμός ΚΑΛΠ) για είδη που υπόκεινται σε ελάχιστο μέγεθος αναφοράς διατήρησης. Σε διεθνές επίπεδο, η Γενική Επιτροπή Αλιείας για τη Μεσόγειο (ΓΕΑΜ) εξέδωσε σύσταση το 2009 σχετικά με τη δημιουργία απαγορευμένης περιοχής αλιείας στον κόλπο των Λεόντων (το βόρειο τμήμα της δυτικής Μεσογείου) για την προστασία των αναπαραγωγικών συγκεντρώσεων (κυρίως για τον μπακαλιάρο μερλούκιο) και των ευαίσθητων ενδιαιτημάτων βαθέων υδάτων⁹. Όπως εκτίθεται κατωτέρω, τα εν λόγω μέτρα δεν είναι αρκετά περιοριστικά ώστε να κατευθύνουν την αλιεία προς την υλοποίηση των στόχων διατήρησης που τίθενται στον κανονισμό MedReg και την κοινή αλιευτική πολιτική (ΚΑΛΠ).

Τα περισσότερα εμπορικά αποθέματα στη δυτική Μεσόγειο υφίστανται εκμετάλλευση σε επίπεδο που υπερβαίνει σαφώς το εύρος τιμών θνησιμότητας λόγω αλιείας συμβατών με την επίτευξη των στόχων της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης (F_{MSY}): άνω του 80 % των εκτιμώμενων αποθεμάτων αποτελούν αντικείμενο υπεραλίευσης στην εν λόγω υποπεριοχή¹⁰. Επιπλέον, η βιομάζα ορισμένων από αυτά τα αποθέματα προσεγγίζει το οριακό σημείο αναφοράς (B_{LIM})¹¹, υποδεικνύοντας την ύπαρξη υψηλής πιθανότητας κατάρρευσης. Ο μπακαλιάρος μερλούκιος και η κουτσομούρα αποτελούν τα πιο συχνά υπεραλιευμένα αποθέματα, με τα υφιστάμενα επίπεδα εκμετάλλευσης να είναι έως και δεκαπλάσια σε σχέση με τους εκτιμώμενους στόχους F_{MSY}. Παρότι η κατάσταση πολλών άλλων ιχθυαποθεμάτων είναι άγνωστη, είναι εξαιρετικά πιθανό να βρίσκονται σε παρόμοια κατάσταση. Στο πλαίσιο διαφόρων διαβουλεύσεων που πραγματοποιήθηκαν το 2015 και το 2016, μεταξύ άλλων ως μέρος της «διαδικασίας της Κατάνια», τα ενδιαφερόμενα μέρη συμφώνησαν στη συντριπτική τους πλειονότητα ότι τα ιχθυαποθέματα της Μεσογείου υφίστανται εντατική υπεραλίευση. Επιπλέον, η επιστημονική κοινότητα σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο υπογράμμισε επανειλημμένα την ανάγκη λήψης μέτρων έκτακτης ανάγκης για τη μείωση των υψηλών επιπέδων υπεραλίευσης σε ολόκληρη τη λεκάνη της Μεσογείου.

Η παρούσα πρόταση αντιμετωπίζει τα υψηλά επίπεδα υπεραλίευσης και το αναποτελεσματικό κανονιστικό πλαίσιο με τη θέσπιση, για πρώτη φορά, πολυετούς σχεδίου σε επίπεδο ΕΕ. Σκοπός της είναι η επίτευξη των στόχων του κανονισμού για την ΚΑΛΠ (άρθρο 2) σχετικά με την αλιεία βενθοπελαγικών ειδών στη δυτική Μεσόγειο, ιδίως όσον αφορά τη διασφάλιση ότι οι δραστηριότητες αλιείας είναι περιβαλλοντικά βιώσιμες μακροπρόθεσμα και ότι υπόκεινται σε διαχείριση με τρόπο που εξασφαλίζει οικονομικά, κοινωνικά οφέλη και οφέλη για την απασχόληση. Το σχέδιο θα διευκολύνει επίσης την εφαρμογή της υποχρέωσης εκφόρτωσης και θα επιτρέψει μια περιφερειακής προσέγγιση, στο πλαίσιο της οποίας τα οικεία κράτη μέλη θα συμμετέχουν στον σχεδιασμό των μέτρων διαχείρισης.

⁷ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2018/153 της Επιτροπής, της 23ης Οκτωβρίου 2017, σχετικά με την τροποποίηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/86 για τη θέσπιση σχεδίου απορρίψεων για ορισμένους τύπους αλιείας βενθοπελαγικών ειδών στη Μεσόγειο θάλασσα ([EE L 29 της 1.2.2018, σ. 1](#)).

⁸ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1954/2003 και (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 και (ΕΚ) αριθ. 639/2004 του Συμβουλίου και της απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου ([EE L 354 της 28.12.2013, σ. 22](#)).

⁹ Σύσταση σχετικά με τη δημιουργία απαγορευμένης περιοχής αλιείας στον κόλπο των Λεόντων για την προστασία των αναπαραγωγικών συγκεντρώσεων και των ευαίσθητων ενδιαιτημάτων βαθέων υδάτων ([GFCM/33/2009/1](#)).

¹⁰ Παρακολούθηση των επιδόσεων της κοινής αλιευτικής πολιτικής ([STECF-17-04](#)).

¹¹ Αξιολογήσεις της Μεσογείου τμήμα 1 ([STECF-15-18](#)).

Ο κανονισμός για την ΚΑΛΠ καθορίζει το γενικό πλαίσιο και προσδιορίζει τις περιπτώσεις στις οποίες το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει να θεσπίζουν πολυετή σχέδια· ειδικότερα:

- το άρθρο 9 ορίζει τις αρχές και τους στόχους των πολυετών σχεδίων. Συγκεκριμένα, θα πρέπει να ληφθούν μέτρα διατήρησης για την αποκατάσταση και τη διατήρηση των ιχθυοποθεμάτων πάνω από τα επίπεδα που μπορούν να εξασφαλίσουν τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση (MBA)·
- το άρθρο 10 απαριθμεί το περιεχόμενο των πολυετών σχεδίων. Οι ποσοτικοποιήσιμοι στόχοι που αντιστοιχούν στη μέγιστη βιώσιμη απόδοση εκφράζονται ως εύρος τιμών FMSY. Οι εν λόγω στόχοι επιτρέπουν έναν βαθμό ευελιξίας, ώστε να αντικατοπτρίζεται η μικτή αλιεία και να επιτυγχάνεται μεγαλύτερη συνοχή στον καθορισμό των μέτρων διαχείρισης όσον αφορά διάφορα αποθέματα, καθώς αφήνουν περιθώριο ελιγμών. Οι στόχοι πρέπει να συμπληρώνονται με διατάξεις διασφάλισης, οι οποίες συνδέονται με προληπτικά και οριακά σημεία αναφοράς διατήρησης·
- σύμφωνα με το άρθρο 15, τα σχέδια πρέπει να προσδιορίζουν λεπτομέρειες σχετικά με τον τρόπο επίτευξης της υποχρέωσης εκφόρτωσης, συμπεριλαμβανομένων: ειδικών διατάξεων για τύπους αλιείας ή είδη που εμπίπτουν στην υποχρέωση· εξαιρέσεων, συμπεριλαμβανομένων εξαιρέσεων περί του ελαχίστου μέχρι συνόλου 5 % των ολικών ετήσιων αλιευμάτων όλων των ειδών που υπόκεινται στην υποχρέωση· διατάξεων για την τεκμηρίωση των αλιευμάτων· του καθορισμού ελάχιστων μεγεθών αναφοράς διατήρησης, κατά περίπτωση· και
- το άρθρο 18 καθορίζει το πλαίσιο περιφερειακής συνεργασίας για τα μέτρα διατήρησης. Όταν ανατίθεται στην Επιτροπή εξουσία έκδοσης εκτελεστικών ή κατ' εξουσιοδότηση πράξεων για την επίτευξη των στόχων του σχεδίου, τα κράτη μέλη που έχουν άμεσο διαχειριστικό συμφέρον μπορούν να υποβάλλουν κοινές συστάσεις για τη λήψη ορισμένων μέτρων από την Επιτροπή. Το σχέδιο προβλέπει περιφερειακή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών με στόχο τη θέσπιση διατάξεων σχετικά με την υποχρέωση εκφόρτωσης και ειδικών μέτρων διατήρησης για ορισμένα αποθέματα.

Το τμήμα 5 παρέχει επισκόπηση των ειδικών διατάξεων του πολυετούς σχεδίου.

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Η παρούσα πρόταση θέσπισης πολυετούς σχεδίου σχετικά με τις αλιευτικές δραστηριότητες εκμετάλλευσης βενθοπελαγικών αποθεμάτων στη δυτική Μεσόγειο Θάλασσα είναι σύμφωνη με τον κανονισμό για την ΚΑΛΠ και με προηγούμενα πολυετή σχέδια για τον γάδο, τη ρέγγα και την παπαλίνα στη Βαλτική Θάλασσα¹², τα βενθοπελαγικά αποθέματα της Βόρειας Θάλασσας¹³ και τα μικρά πελαγικά είδη της Αδριατικής Θάλασσας¹⁴.

¹² Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1139 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 2016, για τη θέσπιση πολυετούς σχεδίου για τα αποθέματα γάδου, ρέγγας και παπαλίνας της Βαλτικής Θάλασσας και για τις αλιευτικές δραστηριότητες εκμετάλλευσης των εν λόγω αποθεμάτων, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2187/2005 του Συμβουλίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1098/2007 του Συμβουλίου ([EE L 191, της 15.7.2016, σ. 1](#)).

¹³ Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση πολυετούς σχεδίου για τα βενθοπελαγικά αποθέματα της Βόρειας Θάλασσας και τις αλιευτικές δραστηριότητες εκμετάλλευσης των αποθεμάτων αυτών και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 676/2007 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1342/2008 του Συμβουλίου ([COM\(2016\)493 της 3.8.2016](#)).

Ο κανονισμός MedReg ορίζει τεχνικά μέτρα διατήρησης, όπως το ελάχιστο μέγεθος ματιών, οι ελάχιστες αποστάσεις και τα ελάχιστα βάθη για τη χρήση αλιευτικών εργαλείων και τα ελάχιστα μεγέθη εκφόρτωσης. Πολλά από αυτά θα αντικατασταθούν εάν εγκριθεί η πρόταση της Επιτροπής για κανονισμό σχετικά με τη διατήρηση αλιευτικών πόρων και την προστασία θαλάσσιων οικοσυστημάτων μέσω τεχνικών μέτρων¹⁵.

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Η πρόταση και οι στόχοι της συνάδουν με άλλες πολιτικές της Ένωσης, ιδίως με τις περιβαλλοντικές πολιτικές, όπως αυτές που ενσωματώνονται στην οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική¹⁶ και τον στόχο διασφάλισης της «καλής περιβαλλοντικής κατάστασης» των θαλάσσιων υδάτων της ΕΕ έως το 2020.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

- **Νομική βάση**

Νομική βάση για την πρόταση αποτελεί το άρθρο 43 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

- **Επικουρικότητα**

Η πρόταση σχετίζεται με τη διατήρηση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων, η οποία εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της ΕΕ. Συνεπώς, η αρχή της επικουρικότητας δεν εφαρμόζεται.

- **Αναλογικότητα**

Τα προτεινόμενα μέτρα συνάδουν με την αρχή της αναλογικότητας επειδή είναι κατάλληλα, αναγκαία και δεν υπάρχουν άλλα λιγότερο περιοριστικά μέτρα που να επιτρέπουν την επίτευξη των επιθυμητών στόχων της σχετικής πολιτικής.

- **Επιλογή της νομικής πράξης**

Η προτεινόμενη πράξη είναι κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Εκ των υστέρων αξιολογήσεις / έλεγχοι καταλληλότητας της ισχύουσας νομοθεσίας**

Ανευ αντικειμένου.

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Κατά το 2016 και το 2017 πραγματοποιήθηκαν εντατικές διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη. Στόχοι ήταν: i) η ευαισθητοποίηση σχετικά με την ανησυχητική κατάσταση για την

¹⁴ Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση πολυετούς σχεδίου για τα μικρά πελαγικά αποθέματα στην Αδριατική Θάλασσα και για τις αλιευτικές δραστηριότητες εκμετάλλευσης των εν λόγω αποθεμάτων ([COM\(2017\)097 της 24.2.2017](#)).

¹⁵ Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διατήρηση αλιευτικών πόρων και την προστασία θαλάσσιων οικοσυστημάτων μέσω τεχνικών μέτρων ([COM\(2016\)134 της 11.3.2016](#)).

¹⁶ Οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική) ([EE L 164 της 25.6.2008, σ. 19](#)).

μεγάλη πλειονότητα των ιχθυοποθεμάτων στη Μεσόγειο· ii) η επίτευξη συμφωνίας για την ανάγκη ανάληψης έκτακτης δράσης σε εθνικό, ενωσιακό και διεθνές επίπεδο· και iii) η συλλογή στοιχείων και απόψεων από όσο το δυνατόν περισσότερα ενδιαφερόμενα μέρη όσον αφορά τους βέλτιστους τρόπους αντιμετώπισης της κατάστασης.

Για λόγους απλούστευσης, οι δραστηριότητες διαβουλεύσεων ομαδοποιήθηκαν εντός τριών πλαισίων: του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου για τη Μεσόγειο, της «διαδικασίας της Κατάνια» και της δημόσιας διαβούλευσης.

Γνωμοδοτικό Συμβούλιο για τη Μεσόγειο (MEDAC)

Το MEDAC είναι η πιο αντιπροσωπευτική οργάνωση ενδιαφερόμενων μερών για την αλιεία στην περιοχή της Μεσογείου. Εκπροσωπεί όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη της παρούσας πρωτοβουλίας: τον αλιευτικό κλάδο (συμπεριλαμβανομένης της αλιείας μικρής κλίμακας), τις συνδικαλιστικές οργανώσεις και άλλες ομάδες συμφερόντων, όπως περιβαλλοντικές οργανώσεις, ομάδες καταναλωτών και ενώσεις αθλητικής/ερασιτεχνικής αλιείας που δραστηριοποιούνται στην περιοχή της Μεσογείου στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ.

Το 2017, το MEDAC διοργάνωσε τέσσερις ειδικές συνεδριάσεις σχετικά με το πολυετές σχέδιο, με τη συμμετοχή εκπροσώπων του κλάδου, των αλιευτικών αρχών των κρατών μελών, της επιστημονικής ερευνητικής κοινότητας, της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Ελέγχου της Αλιείας και της ΓΔ MARE. Οι εργασίες κατέληξαν στην έκδοση γνώμης τον Νοέμβριο του 2017¹⁷. Η πλειονότητα των στοιχείων που πρότεινε το MEDAC έχουν συμπεριληφθεί στην παρούσα πρόταση, και συγκεκριμένα:

- το πεδίο εφαρμογής όσον αφορά τη γεωγραφική κάλυψη, τα αποθέματα και τα αλιευτικά εργαλεία (συμπεριλαμβανομένης της ερασιτεχνικής αλιείας)·
- η χρήση των αλιευτικών δυνατοτήτων βάσει των ορίων της αλιευτικής προσπάθειας (εκφρασμένης σε ημέρες στη θάλασσα/σκάφη ανά ημέρα) σύμφωνα με τις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις·
- η επέκταση της απαγόρευσης των συρόμενων εργαλείων βυθού από τα 50 m σε βάθος κατάλληλο για την προστασία των βασικών παράκτιων ενδιαιτημάτων ιχθύων·
- η εφαρμογή χωρο-χρονικών απαγορεύσεων για την προστασία των περιοχών αναπαραγωγής και ωοτοκίας·
- οι επικαιροποιήσεις των ελάχιστων μεγεθών εκφόρτωσης για τα είδη που απαριθμούνται στο παράρτημα III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1967/2006 του Συμβουλίου·

δύο στοιχεία (δηλαδή η εισαγωγή ηλεκτρονικών συστημάτων παρακολούθησης για όλα τα σκάφη που υπάγονται στο πολυετές σχέδιο και η παροχή πρόσθετης στήριξης από το ΕΤΘΑ) δεν συμπεριελήφθησαν στην πρόταση, διότι τα οριζόντια νομοθετικά πλαίσια θεωρήθηκαν καταλληλότερα.

Η «διαδικασία της Κατάνια»

Στη συνεδρίαση υψηλού επιπέδου του Φεβρουαρίου του 2016, η οποία σηματοδότησε την έναρξη της διαδικασίας της Κατάνια, οι συμμετέχοντες αναγνώρισαν την πρόοδο που σημειώθηκε σε επίπεδο επιστημονικών γνωμοδοτήσεων, διακυβερνητικής συνεργασίας μέσω της ΓΕΑΜ και (σε μικρότερο βαθμό) θέσπισης μέτρων διαχείρισης για ορισμένα

¹⁷ *Γνώμη σχετικά με το πολυετές σχέδιο (πολυετές σχέδιο σχετικά με τις αλιευτικές δραστηριότητες εκμετάλλευσης βενθοπελαγικών αποθεμάτων στη δυτική Μεσόγειο Θάλασσα). Ρώμη ([MEDAC\(2017\)270](#), [7.11.2017](#)).*

ιχθυαποθέματα. Επιπλέον, υπογραμμίστηκε ότι η πρόοδος αυτή δεν μεταφράστηκε σε βελτίωση της κατάστασης των ιχθυαποθεμάτων. Στη Μεσόγειο Θάλασσα, άνω του 90% των αξιολογηθέντων εμπορικών ιχθυαποθεμάτων υφίστανται εκμετάλλευση πολύ πάνω από τα ασφαλή βιολογικά όρια, ενώ η κατάσταση σχετικά με πολλά αποθέματα παραμένει άγνωστη. Για την αντιμετώπιση αυτής της κατάστασης, οι συμμετέχοντες υποστήριξαν ομόφωνα την ανάγκη να υπάρξει ανανεωμένη δέσμευση για θέσπιση ειδικών μέτρων για την αποκατάσταση της αλιείας στη Μεσόγειο.

Αυτή η πολιτική δυναμική οδήγησε στη συνάντηση των διευθυντών αλιείας των οκτώ μεσογειακών κρατών μελών τον Ιούνιο του 2016, με στόχο να προχωρήσουν πέρα από τις γενικές γραπτές δεσμεύσεις και να διασφαλίσουν ότι η ΕΕ αναλαμβάνει συγκεκριμένη δράση ώστε να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της. Επίσης, υπογραμμίστηκαν οι τομείς προτεραιότητας για τη θέσπιση πρόσθετων εθνικών μέτρων. Όσον αφορά τη δυτική Μεσόγειο, η Γαλλία και η Ισπανία πρότειναν την καθιέρωση από κοινού χωρο-χρονικής απαγόρευσης στον κόλπο των Λεόντων, προκειμένου να μειωθεί η αλιευτική προσπάθεια και να βελτιωθεί η επιλεκτικότητα όσον αφορά τον μακαλιάρο μερλούκιο.

Η διαδικασία διαβούλευσης ολοκληρώθηκε τον Μάρτιο του 2017 με την υπογραφή υπουργικής διακήρυξης σχετικά με τη βιωσιμότητα της αλιείας στη Μεσόγειο¹⁸, η οποία θέτει νέο στρατηγικό πλαίσιο διακυβέρνησης της αλιείας στην περιοχή και ορίζει πέντε δράσεις με μετρήσιμα αποτελέσματα για τα επόμενα 10 έτη. Η εν λόγω πρωτοβουλία αποτελεί τμήμα της δράσης που λήφθηκε σε επίπεδο ΕΕ για την αποκατάσταση των ιχθυαποθεμάτων σε βιώσιμα επίπεδα στη δυτική Μεσόγειο Θάλασσα.

Δημόσια διαβούλευση

Η ΓΔ MARE πραγματοποίησε δημόσια διαβούλευση μέσω διαδικτύου σχετικά με ένα «πολυετές σχέδιο για τις αλιευτικές δραστηριότητες εκμετάλλευσης βενθοπελαγικών αποθεμάτων στη δυτική Μεσόγειο Θάλασσα» μεταξύ 30ής Μαΐου και 30ής Σεπτεμβρίου 2016. Γενικός στόχος ήταν η συγκέντρωση στοιχείων και απόψεων από τα ενδιαφερόμενα μέρη, ιδίως κατά το αρχικό στάδιο σχεδιασμού.

Οι ερωτηθέντες κλήθηκαν να συμπληρώσουν ερωτηματολόγιο με ερωτήσεις ανοιχτού και κλειστού τύπου, εκ των οποίων έξι σχετίζονταν με τους ίδιους και 18 με τις βιολογικές, τεχνικές και κοινωνικοοικονομικές πτυχές της αλιείας βενθοπελαγικών ειδών στη δυτική Μεσόγειο. Στα θέματα περιλαμβάνονταν η αντίληψη του προβλήματος, οι επιλογές διαχείρισης, καθώς και το πεδίο εφαρμογής και το περιεχόμενο ενός ενδεχόμενου πολυετούς σχεδίου.

Τα βασικά πορίσματα ήταν τα εξής¹⁹:

- (1) η μεγάλη πλειονότητα των ερωτηθέντων συμφώνησαν ότι το υφιστάμενο πλαίσιο διαχείρισης (δηλαδή τα εθνικά σχέδια διαχείρισης στο πλαίσιο του κανονισμού MedReg) δεν επαρκεί για την επίτευξη των στόχων της ΚΑΛΠ. Επιπλέον, το 67% θεώρησε ότι η συμπλήρωση του υφιστάμενου πλαισίου με βραχυπρόθεσμα μέτρα σε εθνικό ή ενωσιακό επίπεδο δεν θα αρκούσε για την επίτευξη των στόχων·
- (2) οι περισσότεροι ερωτηθέντες υποστήριξαν την άποψη ότι το υφιστάμενο πλαίσιο διαχείρισης εφαρμόστηκε πλημμελώς από πολλές απόψεις και με άνισο τρόπο μεταξύ των διαφόρων χωρών και αλιευτικών στόλων. Δύο κύριοι παράγοντες

¹⁸ Υπουργική σύνοδος σχετικά με τη βιωσιμότητα της αλιείας στη Μεσόγειο· υπουργική διακήρυξη της Μάλτας «Medfish4Ever» ([Μάλτα, 30 Μαρτίου 2017](#)).

¹⁹ Δημόσια διαβούλευση σχετικά με πολυετές σχέδιο για τις αλιευτικές δραστηριότητες εκμετάλλευσης βενθοπελαγικών αποθεμάτων στη δυτική Μεσόγειο Θάλασσα ([ΓΔ MARE, 30 Μαΐου 2016 έως 30 Σεπτεμβρίου 2016](#)).

συνέβαλαν στην αναποτελεσματικότητά του: i) η έλλειψη συμμετοχής των ενδιαφερόμενων μερών (συμπεριλαμβανομένου του τομέα της αλιείας) στον σχεδιασμό των μέτρων· και ii) η έλλειψη αποτελεσματικών ελέγχων·

- (3) οι περισσότεροι ερωτηθέντες θεώρησαν ως καλύτερη μακροπρόθεσμη λύση τη θέσπιση πολυετούς σχεδίου της ΕΕ για την αλιεία βενθοπελαγικών ειδών στη δυτική Μεσόγειο. Η προσέγγιση αυτή αιτιολογήθηκε βάσει του μικτού χαρακτήρα της αλιείας, του αριθμού των κρατών μελών που εμπλέκονται και των αλληλεπιδράσεων μεταξύ διαφορετικών εργαλείων και τύπων αλιείας·
- (4) η μεγάλη πλειονότητα υποστήριξε την ενσωμάτωση των ακόλουθων στόχων στο πολυετές σχέδιο: i) την επίτευξη μέγιστων βιώσιμων αποδόσεων· ii) τη θέσπιση αποτελεσματικού και διαφανούς πλαισίου διαχείρισης· iii) την ενίσχυση των συστημάτων ελέγχου, παρακολούθησης και εποπτείας· και iv) τη διασφάλιση κοινωνικοοικονομικής σταθερότητας για τον τομέα της αλιείας·
- (5) η δημόσια διαβούλευση εξέτασε επίσης το ζήτημα του προσδιορισμού εναλλακτικών μέτρων για την αλιεία βενθοπελαγικών ειδών στη Μεσόγειο, όπως ο καθορισμός συνολικών επιτρεπόμενων αλιευμάτων (ΤΑC). Το εν λόγω μέτρο υποστηρίχθηκε από ΜΚΟ και ορισμένους πολίτες. Ωστόσο, δεν είχε την υποστήριξη καμιάς ένωσης αλιείων ή δημόσιας αρχής, οι οποίες ανέφεραν την πολυπλοκότητα εφαρμογής ΤΑC στη μικτή αλιεία·
- (6) σχεδόν όλοι οι ερωτηθέντες υποστήριζαν τον συνδυασμό του καθεστώτος αλιευτικής προσπάθειας και των τεχνικών μέτρων διατήρησης ως τον βέλτιστο τρόπο για τη διαχείριση της αλιείας βενθοπελαγικών ειδών στη δυτική Μεσόγειο. Τα μέτρα που έτυχαν ευρύτερης στήριξης ήταν οι χωρο-χρονικές απαγορεύσεις, οι τεχνικές τροποποιήσεις για τη βελτίωση της επιλεκτικότητας, τα ελάχιστα μεγέθη αναφοράς διατήρησης και τα συστήματα συνδιαχείρισης.

• Συλλογή και χρήση εμπειρογνωσίας

Με τις επιστημονικές και τεχνικές πτυχές της παρούσας πρωτοβουλίας ασχολήθηκε κυρίως η Επιστημονική, Τεχνική και Οικονομική Επιτροπή Αλιείας (ΕΤΟΕΑ), η ΓΔ ΜΑΡΕ και το Παρατηρητήριο ευρωπαϊκών αγορών προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας (ΕΜΟΦΑ). Δύο ομάδες εργασίας εμπειρογνομώνων της ΕΤΟΕΑ συνεδρίασαν το 2015 και το 2016 για την εκπόνηση βιολογικής αξιολόγησης των επιλογών πολιτικής και την παροχή γνωμοδοτήσεων σχετικά με διάφορες πτυχές του πολυετούς σχεδίου. Το 2017, οι υπηρεσίες της Επιτροπής κατέγραψαν τα ενδιαφερόμενα μέρη που επηρεάζονται και εκπόνησαν κοινωνικοοικονομική ανάλυση. Το ΕΜΟΦΑ παρείχε συμπληρωματικά στοιχεία σχετικά με τη δυναμική της αγοράς στη δυτική Μεσόγειο.

Η αξιολόγηση της κατάστασης των βενθοπελαγικών αποθεμάτων της δυτικής Μεσογείου βασίζεται στις πιο πρόσφατες εργασίες της ΕΤΟΕΑ και της Επιστημονικής Συμβουλευτικής Επιτροπής (ΕΣΕ) της ΓΕΑΜ.

Επιπλέον, δύο μελέτες αξιοποιήθηκαν στη παρούσα πρωτοβουλία:

- μια αναδρομική αξιολόγηση του κανονισμού MedReg²⁰ χρησιμοποιήθηκε για να εξεταστεί η εφαρμογή του κανονισμού από τα κράτη μέλη και να αξιολογηθεί ο βαθμός στον οποίο συντέλεσε στην επίτευξη των στόχων της ΚΑΛΠ. Η ειδική μελέτη για τον κόλπο των Λεόντων ήταν καθοριστική για τον προσδιορισμό του χαρακτήρα του προβλήματος· και

²⁰ Μελέτη αναδρομικής αξιολόγησης του κανονισμού για τη Μεσόγειο - τελική έκθεση, σ. 230. (έκθεση εν αναμονή δημοσίευσης από την Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης) (MRAG/2016).

- η διεξοδική ανάλυση των σχεδίων διαχείρισης²¹ των κρατών μελών που διενήργησε η ΕΤΟΕΑ ²²συνέβαλε στον προσδιορισμό του προβλήματος, ιδίως όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους τα σχέδια θεωρήθηκαν ανεπαρκή για την επίτευξη βιώσιμων επιπέδων αλιείας έως το 2020.

Πρόσθετο υποστηρικτικό υλικό συλλέχθηκε μέσω έρευνας σε επιστημονικές δημοσιεύσεις, τεχνικές εκθέσεις και βιβλιογραφία.

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Σύμφωνα με τις *κατευθυντήριες γραμμές για τη βελτίωση της νομοθεσίας*, η Επιτροπή εκπόνησε εκτίμηση επιπτώσεων, συγκεντρώνοντας και αναλύοντας όλα τα απαραίτητα στοιχεία προς στήριξη της παρούσας πρωτοβουλίας. Περιλάμβανε εξακρίβωση της ύπαρξης προβλήματος, περιγραφή των επιλογών πολιτικής και εξέταση του ενδεχόμενου περιβαλλοντικού, κοινωνικού και οικονομικού τους αντίκτυπου.

Δύο κύρια προβλήματα επηρεάζουν την αλιεία βενθοπελαγικών ειδών στη δυτική Μεσόγειο. Αυτά είναι τα υψηλά επίπεδα υπεραλίευσης και το αναποτελεσματικό κανονιστικό πλαίσιο. Η υπερβολική χρήση της αλιευτικής ικανότητας (δηλ. πολύ μεγάλος αριθμός σκαφών και υπερβολική αλιευτική προσπάθεια) αναγνωρίστηκε ως η κύρια αιτία υπεραλίευσης. Παράλληλα, το υφιστάμενο κανονιστικό πλαίσιο είναι αναποτελεσματικό εξαιτίας του περιορισμένου πεδίου εφαρμογής του, της αργής και πλημμελούς υλοποίησής του και της έλλειψης συμμετοχής των ενδιαφερόμενων μερών. Τα προβλήματα αυτά οδήγησαν, άμεσα ή έμμεσα, στην ανησυχητική κατάσταση των βενθοπελαγικών αποθεμάτων (80 % των εκτιμώμενων αποθεμάτων υφίσταται υπεραλίευση και η βιομάζα ορισμένων από αυτά είναι πολύ χαμηλή, στοιχείο που υποδεικνύει υψηλή πιθανότητα κατάρρευσης), σε κοινωνικοοικονομικά προβλήματα για τους αλιείς και τον τομέα της αλιείας και σε επιπτώσεις στο θαλάσσιο περιβάλλον.

Τα προβλήματα που περιγράφονται ανωτέρω πλήττουν κυρίως τους στόλους της ΕΕ από τη Γαλλία, την Ιταλία και την Ισπανία. Σύμφωνα με στοιχεία που καταγράφηκαν στο πλαίσιο συλλογής αλιευτικών δεδομένων της ΕΕ, η παρούσα πρωτοβουλία θα μπορούσε να επηρεάσει περίπου 13 000 σκάφη²³. Περίπου το 76 % είναι ιταλικά, το 15 % ισπανικά και το 9 % γαλλικά. Τα μικρότερα τμήματα του στόλου είναι επί το πλείστον σκάφη με αδρανή εργαλεία και παραγάδια (περίπου 10 400 σκάφη που αλιεύουν κατά προσέγγιση 1 500 τόνους) και οι μεγαλύτερες μονάδες είναι επί το πλείστον τράτες βυθού (περίπου 2 800 σκάφη που αλιεύουν κατά προσέγγιση 13 500 τόνους). Η μεγάλη πλειονότητα των αλιευτικών επιχειρήσεων είναι πολύ μικρές επιχειρήσεις (κατά μέσο όρο, 89 % των επιχειρήσεων διαθέτουν μόνο ένα σκάφος).

Στο πλαίσιο αυτό εξετάστηκαν τρεις επιλογές πολιτικής:

- Επιλογή 1: «καμία αλλαγή πολιτικής» ή διατήρηση της υφιστάμενης κατάστασης (δηλ. θα εξακολουθήσει να εφαρμόζεται το υφιστάμενο κανονιστικό πλαίσιο) - χρησιμοποιείται ως σημείο αναφοράς με το οποίο συγκρίνονται οι άλλες επιλογές·

²¹ *Επιστημονικές γνωμοδοτήσεις σχετικά με τη συμμόρφωση των σχεδίων διαχείρισης προς τις απαιτήσεις της κοινής αλιευτικής πολιτικής στη Μεσόγειο Θάλασσα. Ειδική σύμβαση αριθ. 9, εργασία 4 (ad hoc επιστημονικές γνωμοδοτήσεις για την υποστήριξη της εφαρμογής της κοινής αλιευτικής πολιτικής) - αναθεωρημένη έκθεση 8.8.2014 (MAREA 2014).*

²² *Έκθεση της 49ης συνόδου της ολομέλειας (PLEN-15-02).*

²³ *Οι τιμές αυτές εκτιμάται ότι είναι χαμηλότερες, καθώς στα ιταλικά επίσημα δεδομένα περιλαμβάνεται ο συνολικός αριθμός των σκαφών που δραστηριοποιούνται σε ολόκληρη τη Μεσόγειο. Σύμφωνα με την ΕΤΟΕΑ 16-11, περίπου 9 000 σκάφη δραστηριοποιούνται αποκλειστικά στη δυτική Μεσόγειο. Ωστόσο, στην εκτίμηση επιπτώσεων χρησιμοποιήθηκαν τα επίσημα δεδομένα που ανέφεραν τα κράτη μέλη στο πλαίσιο συλλογής δεδομένων.*

- Επιλογή 2: «τροποποίηση του υφιστάμενου κανονιστικού πλαισίου» - τα εθνικά σχέδια διαχείρισης θα αναθεωρηθούν ώστε να ληφθούν υπόψη οι στόχοι της ΚΑΛΠ, μέσω κυρίως: τροποποιήσεων του υφιστάμενου πεδίου εφαρμογής τους (όσον αφορά τα ιχθυαποθέματα, την αλιεία και την καλυπτόμενη περιοχή): νέων στόχων διατήρησης, όπως η μέγιστη βιώσιμη απόδοση· ποσοτικοποιήσιμων στόχων και χρονοδιαγραμμάτων· και νέων μέτρων διασφάλισης· και
- Επιλογή 3: «θέσπιση πολυετούς σχεδίου σε επίπεδο ΕΕ» - στόχος θα είναι να διασφαλιστεί ότι οι αλιευτικοί στόλοι της ΕΕ που αλιεύουν βενθοπελαγικά αποθέματα στη δυτική Μεσόγειο καλύπτονται από εξορθολογισμένο και ολοκληρωμένο κανονιστικό πλαίσιο σε επίπεδο ΕΕ.

Λαμβανομένων υπόψη όλων των στοιχείων που συλλέχθηκαν και αναλύθηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας εκτίμησης επιπτώσεων, η προτιμώμενη επιλογή είναι η επιλογή 3: το πολυετές σχέδιο σε επίπεδο ΕΕ. Οι λόγοι για την απόφαση αυτή απαριθμούνται κατωτέρω:

- (1) Το πολυετές σχέδιο θα είχε πιο θετικό περιβαλλοντικό αντίκτυπο. Ειδικότερα, η πιθανότητα επίτευξης των στόχων θνησιμότητας λόγω αλιείας για όλα τα αποθέματα θα ανέρχεται σε περίπου 36 %. Παρότι ο εν λόγω δείκτης παραμένει χαμηλός και απέχει πολύ από τον στόχο ΜΒΑ, αποφέρει καλύτερα αποτελέσματα από την επιλογή 1 (0 %) και την επιλογή 2 (28 %).
- (2) Περίπου 70 % των εκτιμώμενων αποθεμάτων θα επανέλθουν σε επίπεδα βιομάζας αποθέματος αναπαραγωγής άνω του προληπτικού σημείου αναφοράς (ΒΡΑ), σε σύγκριση με 5 % για την επιλογή 1 και 72 % για την επιλογή 2. Το σχέδιο θα εισαγάγει επίσης διασφαλίσεις για τη βιομάζα, οι οποίες προβλέπουν προκαθορισμένα μέτρα για την αποκατάσταση των αποθεμάτων που βρίσκονται εκτός των ασφαλών βιολογικών ορίων, αυξάνοντας συνεπώς την πιθανότητα διατήρησης βιώσιμων επιπέδων βιομάζας. Επιπλέον, η επίτευξη του στόχου F_{MSY} στο πλαίσιο της επιλογής 2 ενέχει εγγενώς υψηλότερο κίνδυνο σε σχέση με το σχέδιο, για δύο βασικούς λόγους: i) θα πρέπει να πληρούνται πολύ περισσότερες προϋποθέσεις για την επίτευξη αποτελεσματικού πλαισίου διαχείρισης (π.χ. μεγαλύτερη συνεργασία, εναρμόνιση, συντονισμός μεταξύ των κρατών μελών)· και ii) ακόμη και εάν το υφιστάμενο πλαίσιο τροποποιηθεί, δεν διασφαλίζεται ότι η πλημμελής εφαρμογή που παρατηρήθηκε έως τώρα θα παύσει να υφίσταται.
- (3) Ενώ το σχέδιο περιλαμβάνει υψηλότερο μεταβατικό κόστος για την απασχόληση και κόστος συνδεδεμένο με την κερδοφορία ως συνέπεια των μειώσεων στην αλιευτική προσπάθεια, προβλέπεται βελτίωση όσον αφορά την κοινωνικοοικονομική απόδοση για όλους τους στόλους έως το 2025, καθώς μόνο ένας στόλος θα αντιμετωπίσει οικονομικό κίνδυνο έως το 2025 (εννέα τμήματα στόλου θα αντιμετωπίσουν οικονομικό κίνδυνο στην περίπτωση της επιλογής 1 και τέσσερα στην επιλογή 2).
- (4) Σε σύγκριση με τα υφιστάμενα εθνικά σχέδια διαχείρισης, το πολυετές σχέδιο θα είναι εξορθολογισμένο (ενιαίο κανονιστικό πλαίσιο), σταθερό (λαμβάνει υπόψη τη μακροπρόθεσμη προοπτική) και διαφανές (τα τρία ενδιαφερόμενα κράτη μέλη θα επαναφέρουν από κοινού τη θνησιμότητα λόγω αλιείας σε βιώσιμα επίπεδα).
- (5) Τα πολυετή σχέδια συνάδουν περισσότερο με την αναθεωρημένη ΚΑΛΠ, ιδίως με το άρθρο 2, καθώς συνιστούν μακράν το προτιμώμενο μέσο για τη διαχείριση της βιώσιμης εκμετάλλευσης των ιχθυαποθεμάτων.

Τέλος, οι εκτενείς διαβουλεύσεις έδειξαν ότι η πλειονότητα των ενδιαφερόμενων μερών (δημόσιες διοικήσεις, τομέας της αλιείας, ΜΚΟ και το ευρύ κοινό) θεωρούν το πολυετές

σχέδιο σε επίπεδο ΕΕ την καλύτερη επιλογή για τη διαχείριση της αλιείας βενθοπελαγικών ειδών στη Μεσόγειο.

- **Καταλληλότητα και απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου**

Παρότι η παρούσα πρόταση δεν συνιστά πρωτοβουλία στο πλαίσιο του προγράμματος βελτίωσης της καταλληλότητας και της αποτελεσματικότητας του κανονιστικού πλαισίου (REFIT) της Επιτροπής, θα εισαγάγει απλούστερο, πιο σταθερό και πιο διαφανές πλαίσιο διαχείρισης. Η απλούστευση αναμένεται μετά την πάροδο μεταβατικής περιόδου, διότι το πολυετές σχέδιο θα αντικαταστήσει διατάξεις που επί του παρόντος είναι διάσπαρτες σε εθνικά σχέδια διαχείρισης και θα εξασφαλίσει συνέπεια μεταξύ των διαφόρων εργαλείων διαχείρισης που χρησιμοποιούνται γι' αυτόν τον τύπο αλιείας.

Η πρόταση θα προβλέπει επίσης σαφέστερο σύστημα για τη εφαρμογή των επιστημονικών γνωμοδοτήσεων σε μέτρα διαχείρισης. Οι επιστήμονες θα παρέχουν τις γνωμοδοτήσεις τους σε ετήσια βάση, μεταξύ άλλων όσον αφορά τα όρια αλιευτικής προσπάθειας για τη διασφάλιση βιώσιμων επιπέδων αλιείας, και αυτές στη συνέχεια θα εφαρμόζονται σε ετήσια πρόταση της Επιτροπής στο πλαίσιο του κανονισμού για τις αλιευτικές δυνατότητες.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Άνευ αντικειμένου.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Δεν υπάρχουν δημοσιονομικές επιπτώσεις.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Η παρακολούθηση ορισμένων από τις επιπτώσεις των μέτρων διαχείρισης αποτελεί τμήμα των συνήθων εργασιών που σχετίζονται με την εφαρμογή της ΚΑΛΠ. Στο πλαίσιο της νομοθεσίας της ΕΕ για τη συλλογή δεδομένων, τα κράτη μέλη έχουν ήδη συλλέξει τα δεδομένα που θα απαιτηθούν για την παρακολούθηση του κοινωνικοοικονομικού και περιβαλλοντικού αντίκτυπου της πρότασης. Η ΕΤΟΕΑ παρέχει ήδη επιστημονικές γνωμοδοτήσεις για τα σχετικά βενθοπελαγικά αποθέματα [δηλ. τον μπακαλιάρο μερλούκιο, την κουτσομούρα, την κόκκινη γαρίδα (*Aristeus antennatus*), την κόκκινη γαρίδα βαθέων υδάτων (*Parapenaeus longirostris*), την κόκκινη γιγαντογαρίδα και την караβίδα]. Οι επιπτώσεις στην αγορά θα παρακολουθούνται μέσω του Παρατηρητηρίου ευρωπαϊκών αγορών προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας (EUMOFA).

Βάσει του άρθρου 10 παράγραφος 3 του κανονισμού ΚΑΛΠ, τα πολυετή σχέδια προβλέπουν αρχική εκ των υστέρων αξιολόγηση και ακόλουθες αξιολογήσεις, ιδίως ώστε να λαμβάνονται υπόψη μεταβολές στις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις. Η ΕΤΟΕΑ θα αξιολογήσει το σχέδιο και τις επιπτώσεις του πέντε έτη μετά την έναρξη ισχύος του. Η Επιτροπή θα υποβάλει στη συνέχεια έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Η διενέργεια αξιολόγησης νωρίτερα δεν είναι εφικτή, καθώς θα μεσολαβήσει σημαντικό χρονικό διάστημα μεταξύ της εφαρμογής του σχεδίου και του χρόνου κατά τον οποίο θα είναι διαθέσιμα τα δεδομένα που απαιτούνται για την αξιολόγηση. Εντούτοις, η περιοδικότητα της αξιολόγησης δεν εμποδίζει την τροποποίηση του σχεδίου από τους νομοθέτες, σύμφωνα με τις επιστημονικές, πολιτικές ή κοινωνικοοικονομικές εξελίξεις.

- **Επεξηγηματικά έγγραφα**

Άνευ αντικειμένου.

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Τα κύρια στοιχεία του σχεδίου, σύμφωνα με τις διατάξεις σχετικά με τις αρχές, τους στόχους και το περιεχόμενο των πολυετών σχεδίων (άρθρα 9 και 10 του κανονισμού ΚΑΛΠ), είναι τα εξής:

- **πεδίο εφαρμογής:** η πρόταση εφαρμόζεται στα αποθέματα που κατέχουν κυρίαρχη θέση στην αλιεία βενθοπελαγικών ειδών (δηλ. τον μπακαλιάρο μερλούκιο, την κουτσομούρα, την κόκκινη γαρίδα βαθέων υδάτων, την κόκκινη γαρίδα, την κόκκινη γιγαντογαρίδα και την καραβίδα), στα αποθέματα παρεμπιπτόντων αλιευμάτων και σε άλλα βενθοπελαγικά αποθέματα για τα οποία δεν υπάρχουν αρκετά διαθέσιμα δεδομένα. Εφαρμόζεται επίσης στην εμπορική και ερασιτεχνική αλιεία εκμετάλλευσης των εν λόγω αποθεμάτων στη δυτική Μεσόγειο (δηλαδή, υποπεριοχές 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 της ΓΕΑΜ).
- **στόχοι:** στόχος της πρότασης είναι να συμβάλει στην επίτευξη των στόχων του άρθρου 2 του κανονισμού ΚΑΛΠ, ιδίως στην επίτευξη μέγιστων βιώσιμων αποδόσεων, την εφαρμογή της προληπτικής προσέγγισης και την υλοποίηση της οικοσυστημικής προσέγγισης. Η πρόταση θα διευκολύνει, επίσης, την εφαρμογή της υποχρέωσης εκφόρτωσης.
- **ποσοτικοποιήσιμοι στόχοι:** οι προτεινόμενοι στόχοι θνησιμότητας λόγω αλιείας συνίστανται σε εύρος F_{MSY}, εκφρασμένο ως βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής, το οποίο θα πρέπει να επιτευχθεί το αργότερο έως το 2020. Το εύρος θα επιτρέπει τη διαχείριση των σχετικών αποθεμάτων βάσει της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης (MBA), ενώ παράλληλα θα παρέχει ευελιξία όσον αφορά το περιεχόμενο της μικτής αλιείας.
- **σημεία αναφοράς διατήρησης:** τα προτεινόμενα σημεία αναφοράς διατήρησης, εκφρασμένα ως βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής, είναι σύμφωνα με τις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις για τη Μεσόγειο. Η πρόταση εισάγει για κάθε απόθεμα ένα οριακό σημείο αναφοράς (ή όριο βιομάζας, B_{LIM}), στο οποίο το εν λόγω απόθεμα θα τελούσε υπό σοβαρό κίνδυνο κατάρρευσης, καθώς και ένα προληπτικό σημείο αναφοράς (ή προληπτικό επίπεδο βιομάζας, B_{PA}) ως περιθώριο ασφαλείας.
- **μέτρα διασφάλισης και διορθωτικά μέτρα:** η πρόταση εισάγει μέτρα διασφάλισης προκειμένου να επιτρέπεται η αποκατάσταση ενός αποθέματος σε περίπτωση υπέρβασης του προληπτικού ή οριακού σημείου αναφοράς. Τα εν λόγω μέτρα θα μπορούσαν να καλύπτουν διάφορες δράσεις, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων έκτακτης ανάγκης από πλευράς κράτους μέλους ή της Επιτροπής.
- **καθεστώς αλιευτικής προσπάθειας:** η πρόταση εισάγει το καθεστώς αλιευτικής προσπάθειας σε επίπεδο ΕΕ για όλες τις τράτες των περιοχών και των κατηγοριών μήκους σκαφών του παραρτήματος Ι. Κάθε έτος, βάσει των επιστημονικών γνωμοδοτήσεων, το Συμβούλιο θα αποφασίζει τη μέγιστη επιτρεπόμενη αλιευτική προσπάθεια (αριθμός ημερών αλιείας) για κάθε ομάδα προσπάθειας ανά κράτος μέλος. Επιπλέον, η πρόταση προβλέπει σημαντική μείωση της αλιευτικής προσπάθειας κατά το πρώτο έτος εφαρμογής, σύμφωνα με τις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις.

- **απαγορευμένες περιοχές:** ως συμπληρωματικό μέτρο, η πρόταση καθιερώνει χωρο-χρονική απαγόρευση δραστηριοποίησης των τρατών έως την ισοβαθή των 100 m από την 1η Μαΐου έως τις 31 Ιουλίου κάθε έτους. Το μέτρο αυτό θα διαφυλάξει την παράκτια ζώνη για πιο επιλεκτικά εργαλεία, προκειμένου να προστατευτούν οι περιοχές ωτοκίας και τα ευαίσθητα ενδιαιτήματα, και θα ενισχύσει την κοινωνική βιωσιμότητα της αλιείας μικρής κλίμακας. Δεδομένης της κοινωνικοοικονομικής σπουδαιότητας και της επείγουσας ανάγκης να μειωθεί η υψηλή θνησιμότητα του μπακαλιάρου μερλούκιου λόγω αλιείας, προωθείται ο καθορισμός περισσότερων απαγορευμένων περιοχών για την προστασία των αναπαραγωγικών ατόμων μπακαλιάρου μερλούκιου, μέσω της περιφερειοποίησης·
- **υποχρέωση εκφόρτωσης:** η πρόταση παρέχει λεπτομέρειες σχετικά με την μακροπρόθεσμη εφαρμογή της υποχρέωσης εκφόρτωσης. Ειδικότερα, εισάγει διατάξεις περιφερειοποίησης που είναι αναγκαίες για την παράταση και/ή την τροποποίηση εξαιρέσεων για είδη που εμφανίζουν υψηλά ποσοστά επιβίωσης, καθώς και εξαιρέσεις *de minimis*·
- **περιφερειακή συνεργασία:** η πρόταση προβλέπει περιφερειακή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών με στόχο τη θέσπιση διατάξεων σχετικά με την υποχρέωση εκφόρτωσης και ειδικών μέτρων διατήρησης, συμπεριλαμβανομένων τεχνικών μέτρων, για ορισμένα αποθέματα·
- **παρακολούθηση και αξιολόγηση:** η πρόταση εισάγει διαδικασία επιστημονικής παρακολούθησης για την αξιολόγηση της προόδου όσον αφορά τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση για αποθέματα που κατέχουν κυρίαρχη θέση στην αλιεία βενθοπελαγικών ειδών και, κατά περίπτωση, για αποθέματα παρεμπιπτόντων αλιευμάτων. Αυτό είναι απαραίτητο στη Μεσόγειο, καθώς θα διασφαλίσει την τακτική αξιολόγηση των αποθεμάτων που εμπίπτουν στο σχέδιο. Το ίδιο το σχέδιο πρόκειται να αξιολογηθεί πέντε έτη μετά την εφαρμογή του.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη θέσπιση πολυετούς σχεδίου σχετικά με τις αλιευτικές δραστηριότητες εκμετάλλευσης βενθοπελαγικών αποθεμάτων στη δυτική Μεσόγειο Θάλασσα

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 43 παράγραφος 2,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής²⁴,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών, της 10ης Δεκεμβρίου 1982, για το δίκαιο της θάλασσας, στην οποία η Ένωση είναι συμβαλλόμενο μέρος, προβλέπει υποχρεώσεις διατήρησης, συμπεριλαμβανομένων της διατήρησης ή της αποκατάστασης των πληθυσμών των αλιευόμενων ειδών σε επίπεδα τα οποία μπορούν να εξασφαλίσουν τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση (ΜΒΑ).
- (2) Στην παγκόσμια σύνοδο κορυφής για την αειφόρο ανάπτυξη, που πραγματοποιήθηκε στη Νέα Υόρκη το 2015, η Ένωση και τα κράτη μέλη της δεσμεύτηκαν για την αποτελεσματική ρύθμιση της αλίευσης, το τέλος της υπεραλίευσης, της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας και των καταστροφικών αλιευτικών πρακτικών και για την εφαρμογή επιστημονικά τεκμηριωμένων σχεδίων διαχείρισης έως το 2020, προκειμένου να αποκατασταθούν τα αποθέματα ιχθύων, το συντομότερο δυνατόν, τουλάχιστον σε επίπεδα που μπορούν να παράγουν ΜΒΑ, όπως καθορίζεται από τα βιολογικά τους χαρακτηριστικά.
- (3) Η υπουργική διακήρυξη της Μάλτας «Medfish4Ever», της 30ής Μαρτίου 2017²⁵ ορίζει νέο πλαίσιο για τη διακυβέρνηση της αλιείας στη Μεσόγειο και προβλέπει πρόγραμμα εργασίας με πέντε συγκεκριμένες δράσεις για τα επόμενα 10 έτη. Μια από τις δεσμεύσεις που αναλήφθηκαν είναι η θέσπιση πολυετών σχεδίων.
- (4) Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁶ θεσπίζει τους κανόνες της κοινής αλιευτικής πολιτικής («ΚΑΛΠ»)

²⁴ ΕΕ C [...] της [...], σ. [...].

²⁵ Υπουργική διακήρυξη της Μάλτας «Medfish4Ever». Υπουργική σύνοδος σχετικά με τη βιωσιμότητα της αλιείας στη Μεσόγειο ([Μάλτα, 30 Μαρτίου 2017](#)).

²⁶ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1954/2003 και (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΚ)

σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις της Ένωσης. Η ΚΑΛΠ θα πρέπει να συμβάλλει στην προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, στη βιώσιμη διαχείριση όλων των ειδών που τυγχάνουν εμπορικής εκμετάλλευσης, και ιδιαίτερα στην επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης έως το 2020.

- (5) Στους στόχους της ΚΑΛΠ περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, η διασφάλιση περιβαλλοντικά βιώσιμων δραστηριοτήτων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας μακροπρόθεσμα, η εφαρμογή της προληπτικής προσέγγισης στη διαχείριση της αλιείας και η υλοποίηση οικοσυστημικής προσέγγισης της διαχείρισης της αλιείας.
- (6) Για την επίτευξη των στόχων της ΚΑΛΠ, θα πρέπει να θεσπιστούν ορισμένα μέτρα διατήρησης, όπως πολυετή σχέδια, τεχνικά μέτρα, καθορισμός και κατανομή αλιευτικών δυνατοτήτων.
- (7) Βάσει των άρθρων 9 και 10 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, τα πολυετή σχέδια πρέπει να βασίζονται σε επιστημονικές, τεχνικές και οικονομικές γνωμοδοτήσεις. Σύμφωνα με τις εν λόγω διατάξεις, το πολυετές σχέδιο που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να περιλαμβάνει σκοπούς, ποσοτικοποιημένους στόχους με σαφή χρονοδιαγράμματα, σημεία αναφοράς διατήρησης, μέτρα διασφάλισης και τεχνικά μέτρα σχεδιασμένα για την αποτροπή και τη μείωση των ανεπιθύμητων αλιευμάτων.
- (8) «Οι βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις» αναφέρονται σε δημοσιοποιημένες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις που βασίζονται στα πιο σύγχρονα επιστημονικά δεδομένα και μεθόδους και είτε έχουν εκδοθεί ή έχουν επανεξεταστεί από ανεξάρτητο επιστημονικό φορέα, αναγνωρισμένο στην Ένωση ή σε διεθνές επίπεδο.
- (9) Η Επιτροπή θα πρέπει να εξασφαλίζει τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις για τα αποθέματα που εντάσσονται στο πεδίο εφαρμογής του πολυετούς σχεδίου. Για τον σκοπό αυτό, θα πρέπει να συμβουλευτείται ιδίως την Επιστημονική, Τεχνική και Οικονομική Επιτροπή Αλιείας («ΕΤΟΕΑ»). Η Επιτροπή θα πρέπει ιδίως να εξασφαλίζει τις δημοσιοποιημένες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, συμπεριλαμβανομένων αυτών για τη μικτή αλιεία, που λαμβάνουν υπόψη το σχέδιο που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό και υποδεικνύουν εύρος F_{MSY} και σημεία αναφοράς διατήρησης (B_{PA} και B_{LIM}).
- (10) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1967/2006²⁷ θεσπίζει πλαίσιο διαχείρισης για τη βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στη Μεσόγειο και απαιτεί τη υιοθέτηση σχεδίων διαχείρισης της αλιείας με χρήση διχτύων τράτας, γρίπων συρόμενων από σκάφος, πεζότρατων, κυκλωτικών διχτύων και δραγών στα χωρικά ύδατα των κρατών μελών.
- (11) Η Γαλλία, η Ιταλία και η Ισπανία έχουν θεσπίσει σχέδια διαχείρισης βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1967/2006. Εντούτοις, υπάρχει έλλειψη συνέπειας μεταξύ των σχεδίων και δεν λαμβάνονται υπόψη όλα τα εργαλεία για την εκμετάλλευση βενθοπελαγικών αποθεμάτων και οι αλληλοεπικαλύψεις στην κατανομή ορισμένων αποθεμάτων και αλιευτικών στόλων. Πέραν αυτού, τα εν λόγω σχέδια αποδείχθηκαν αναποτελεσματικά για την επίτευξη των στόχων που τίθενται στην ΚΑΛΠ. Τα κράτη

αριθ. 2371/2002 και (ΕΚ) αριθ. 639/2004 του Συμβουλίου και της απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου ([ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 22](#)).

²⁷ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1967/2006 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με μέτρα διαχείρισης για τη βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στη Μεσόγειο Θάλασσα, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93 και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1626/94 ([ΕΕ L 36 της 8.2.2007, σ. 6](#)).

μέλη και τα ενδιαφερόμενα μέρη εξέφρασαν τη στήριξή τους στην ανάπτυξη και εφαρμογή πολυετούς σχεδίου για τα σχετικά αποθέματα σε επίπεδο Ένωσης.

- (12) Σύμφωνα με την ΕΤΟΕΑ, η εκμετάλλευση των περισσότερων βενθοπελαγικών αποθεμάτων στη δυτική Μεσόγειο υπερβαίνει μακράν τα απαιτούμενα επίπεδα για την επίτευξη μέγιστης βιώσιμης απόδοσης.
- (13) Συνεπώς, είναι σκόπιμο να θεσπιστεί πολυετές σχέδιο («σχέδιο») για τη διατήρηση και τη βιώσιμη εκμετάλλευση των βενθοπελαγικών αποθεμάτων στη δυτική Μεσόγειο.
- (14) Το σχέδιο αυτό θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τον μικτό χαρακτήρα της αλιείας και τη δυναμική μεταξύ των αποθεμάτων που κατέχουν κυρίαρχη θέση σε αυτή, δηλ. μπακαλιάρος μερλούκιος (*Merluccius merluccius*), κουτσομούρα (*Mullus barbatus*), κόκκινη γαρίδα βαθέων υδάτων (*Parapenaeus longirostris*), караβίδα (*Nephrops norvegicus*), κόκκινη γαρίδα (*Aristeus antennatus*) και κόκκινη γιγαντογαρίδα (*Aristaeomorpha foliacea*). Θα πρέπει επίσης να λαμβάνει υπόψη τα παρεμπόδιοντα αλιεύματα και τα βενθοπελαγικά αποθέματα για τα οποία τα διαθέσιμα δεδομένα είναι ανεπαρκή. Θα πρέπει να εφαρμόζεται στην αλιεία βενθοπελαγικών ειδών (ιδίως με δίχτυα τράτας, δίχτυα βυθού, παγίδες και παραγάδια) που διενεργείται στα ύδατα της Ένωσης ή από αλιευτικά σκάφη της Ένωσης εκτός των υδάτων της Ένωσης της δυτικής Μεσογείου.
- (15) Δεδομένης της σπουδαιότητας της ερασιτεχνικής αλιείας, το σχέδιο που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να καλύπτει και την ερασιτεχνική αλιεία βενθοπελαγικών αποθεμάτων στη δυτική Μεσόγειο. Εάν αυτός ο τύπος αλιείας έχει σημαντικό αντίκτυπο στα αποθέματα, το πολυετές σχέδιο του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να προβλέπει τη δυνατότητα θέσπισης ειδικών μέτρων διαχείρισης.
- (16) Το γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής του πολυετούς σχεδίου θα πρέπει να βασίζεται στη γεωγραφική κατανομή των αποθεμάτων, όπως αυτή περιγράφεται στις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις. Λόγω βελτίωσης των επιστημονικών πληροφοριών, ενδεχομένως να απαιτηθούν μελλοντικές μεταβολές στη γεωγραφική κατανομή των αποθεμάτων που ορίζεται στο πολυετές σχέδιο. Συνεπώς, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για την προσαρμογή της γεωγραφικής κατανομής των αποθεμάτων που ορίζεται στο πολυετές σχέδιο, εφόσον οι επιστημονικές γνωμοδοτήσεις υποδεικνύουν μεταβολή στη γεωγραφική κατανομή των σχετικών αποθεμάτων.
- (17) Στόχος του σχεδίου που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να είναι η συμβολή στην επίτευξη της ΚΑΛΠ και, ιδίως, στην επίτευξη και διατήρηση της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης των αποθεμάτων-στόχων, την εφαρμογή της υποχρέωσης εκφόρτωσης για τα βενθοπελαγικά αποθέματα που υπόκεινται σε ελάχιστα μεγέθη αναφοράς διατήρησης, και την προώθηση επαρκούς επιπέδου διαβίωσης για όσους εξαρτώνται από τις αλιευτικές δραστηριότητες, λαμβανομένων υπόψη της παράκτιας αλιείας και των κοινωνικοοικονομικών πτυχών. Το σχέδιο θα πρέπει επίσης να εφαρμόζει την οικοσυστημική προσέγγιση ως προς τη διαχείριση της αλιείας για να ελαχιστοποιηθούν οι αρνητικές επιπτώσεις των αλιευτικών δραστηριοτήτων στο θαλάσσιο οικοσύστημα. Θα πρέπει να είναι σύμφωνο με την περιβαλλοντική νομοθεσία της Ένωσης, και ειδικότερα με τον στόχο επίτευξης καλής

περιβαλλοντικής κατάστασης έως το 2020 (σύμφωνα με την οδηγία 2008/56/EK²⁸) και τους στόχους της οδηγίας 2009/147/EK²⁹ και της οδηγίας 92/43/EOK του Συμβουλίου³⁰.

- (18) Ενδείκνυται να προσδιοριστεί ο στόχος θνησιμότητας λόγω αλιείας (F) που αντιστοιχεί στον στόχο επίτευξης και διατήρησης της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης (MSY) ως εύρος τιμών συμβατών προς την επίτευξη μέγιστης βιώσιμης απόδοσης (δηλ. F_{MSY}). Το εν λόγω εύρος τιμών, το οποίο βασίζεται στις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, είναι απαραίτητο προκειμένου να παρέχεται ευελιξία ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι εξελίξεις στις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, να συμβάλλει στην υλοποίηση της υποχρέωσης εκφόρτωσης και να προβλέπει τη μικτή αλιεία. Βάσει του παρόντος σχεδίου, προκύπτει ότι το εύρος τιμών θα επιφέρει μείωση στη μακροπρόθεσμη απόδοση που δεν θα υπερβαίνει το 5 % σε σύγκριση με τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση. Επιπλέον, το ανώτατο όριο του εύρους F_{MSY} είναι απαραίτητο, ούτως ώστε η πιθανότητα μείωσης των αποθεμάτων υπό του οριακού σημείου αναφοράς για τη βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής (B_{LIM}) να μην υπερβαίνει το 5 %.
- (19) Για τον καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων, θα πρέπει να υφίσταται εύρος F_{MSY} υπό «κανονικές συνθήκες» και, εφόσον τα σχετικά αποθέματα βρίσκονται σε καλή κατάσταση, πιο ευέλικτο εύρος τιμών F_{MSY}. Οι αλιευτικές δυνατότητες θα πρέπει να καθορίζονται εντός του τελευταίου μόνο εάν, βάσει των επιστημονικών γνωμοδοτήσεων, είναι αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό όσον αφορά τη μικτή αλιεία, προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση ζημίας σε απόθεμα εξαιτίας της δυναμικής των αποθεμάτων εντός ενός συγκεκριμένου είδους ή μεταξύ ειδών, ή για να περιοριστούν οι ετήσιες μεταβολές των αλιευτικών δυνατοτήτων.
- (20) Για τα αποθέματα για τα οποία υπάρχουν διαθέσιμοι στόχοι σχετικά με τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση, και ενόψει της εφαρμογής μέτρων διασφάλισης, είναι αναγκαίο να θεσπιστούν σημεία αναφοράς διατήρησης εκφρασμένα σε προληπτικά σημεία αναφοράς (B_{PA}) και οριακά σημεία αναφοράς (B_{LIM}).
- (21) Θα πρέπει να εφαρμοστούν κατάλληλα μέτρα διασφάλισης, ώστε να εξασφαλιστεί ότι επιτυγχάνονται οι στόχοι και να ενεργοποιηθούν διορθωτικά μέτρα όπου απαιτείται, μεταξύ άλλων σε περιπτώσεις που τα αποθέματα υπολείπονται των σημείων αναφοράς διατήρησης. Τα διορθωτικά μέτρα θα πρέπει να περιλαμβάνουν μέτρα έκτακτης ανάγκης σύμφωνα με τα άρθρα 12 και 13 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, αλιευτικές δυνατότητες και άλλα ειδικά μέτρα διατήρησης.
- (22) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, οι αλιευτικές δυνατότητες πρέπει να είναι σύμφωνες με τους στόχους, τα χρονοδιαγράμματα και τα περιθώρια που καθορίζονται στα πολυετή σχέδια. Για τους σκοπούς του σχεδίου που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό, ως αλιευτική δυνατότητα νοείται το ποσοτικοποιημένο νόμιμο δικαίωμα αλίευσης, εκφρασμένο ως αλιευτική προσπάθεια και/ή αλιεύματα.

²⁸ Οδηγία 2008/56/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική) ([ΕΕ L 164 της 25.6.2008, σ. 19](#)).

²⁹ Οδηγία 2009/147/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών ([ΕΕ L 20 της 26.1.2010, σ. 7](#)).

³⁰ Οδηγία 92/43/EOK του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας ([ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σ. 7](#)).

- (23) Προκειμένου να διασφαλιστεί διαφανής πρόσβαση στην αλιεία και επίτευξη των ποσοστών-στόχων θνησιμότητας λόγω αλιείας, θα πρέπει να θεσπιστεί καθεστώς αλιευτικής προσπάθειας σε επίπεδο Ένωσης για τις τράτες, οι οποίες αποτελούν το κύριο εργαλείο εκμετάλλευσης βενθοπελαγικών αποθεμάτων στη δυτική Μεσόγειο. Για τον σκοπό αυτόν, είναι σκόπιμο να καθοριστούν ομάδες αλιευτικής προσπάθειας, προκειμένου το Συμβούλιο να ορίσει τη μέγιστη επιτρεπόμενη αλιευτική προσπάθεια, εκφρασμένη σε αριθμό ημερών σε ετήσια βάση. Εφόσον είναι απαραίτητο, στο καθεστώς αλιευτικής προσπάθειας θα πρέπει να ενσωματωθούν και άλλα εργαλεία.
- (24) Δεδομένης της ανησυχητικής κατάστασης σχεδόν όλων των βενθοπελαγικών αποθεμάτων στη δυτική Μεσόγειο και προκειμένου να μειωθούν τα υφιστάμενα ποσοστά θνησιμότητας λόγω αλιείας, το καθεστώς αλιευτικής προσπάθειας θα πρέπει να συνεπάγεται σημαντική μείωση της προσπάθειας κατά το πρώτο έτος της εφαρμογής του σχεδίου που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό.
- (25) Εάν, σύμφωνα με τις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, η ερασιτεχνική αλιεία έχει σημαντικό αντίκτυπο στη θνησιμότητα λόγω αλιείας των σχετικών αποθεμάτων, το Συμβούλιο θα πρέπει να τη λάβει υπόψη. Υπό την έννοια αυτή, το Συμβούλιο θα μπορούσε να ορίσει αλιευτικές δυνατότητες μέσω του καθεστώτος αλιευτικής προσπάθειας για τα εμπορικά αλιεύματα, το οποίο λαμβάνει υπόψη τον όγκο των αλιευμάτων της ερασιτεχνικής αλιείας και/ή να θεσπίσει άλλα μέτρα για τον περιορισμό της ερασιτεχνικής αλιείας.
- (26) Εάν, σύμφωνα με τις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, το καθεστώς αλιευτικής προσπάθειας δεν αρκεί για την επίτευξη των σκοπών ή των στόχων του σχεδίου που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό, θα πρέπει να θεσπιστούν μέτρα διαχείρισης βάσει των συνολικών επιτρεπόμενων αλιευμάτων, προς συμπλήρωση του καθεστώτος αλιευτικής προσπάθειας.
- (27) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λάβουν ειδικά μέτρα, ούτως ώστε να διασφαλίσουν ότι το καθεστώς αλιευτικής προσπάθειας είναι αποτελεσματικό και πρακτικό, μέσω μιας μεθόδου κατανομής των αλιευτικών ποσοστώσεων σύμφωνα με το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, της δημιουργίας καταλόγου σκαφών, της έκδοσης αλιευτικών αδειών και της καταγραφής και διαβίβασης των σχετικών με την αλιευτική προσπάθεια δεδομένων.
- (28) Για την προστασία των περιοχών φωτοκίας και των ευαίσθητων ενδιαιτημάτων και τη διασφάλιση της αλιείας μικρής κλίμακας, η παράκτια ζώνη θα πρέπει κατά κανόνα να προορίζεται για πιο επιλεκτικούς τύπους αλιείας. Συνεπώς, το σχέδιο που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να θεσπίσει απαγόρευση δραστηριοποίησης των τρατών έως την ισοβαθή των 100 m για τρεις μήνες ετησίως.
- (29) Επίσης, θα πρέπει να ληφθούν περαιτέρω μέτρα διατήρησης όσον αφορά τα βενθοπελαγικά αποθέματα. Ειδικότερα, σύμφωνα με τις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, είναι σκόπιμο να υφίστανται πρόσθετες απαγορεύσεις σε περιοχές με υψηλές συγκεντρώσεις αναπαραγωγικών ατόμων, ούτως ώστε να προστατευθεί το ενήλικο στάδιο ζωής του μπακαλιάρου μερλούκιου που πλήττεται σοβαρά.
- (30) Θα πρέπει να εφαρμοστεί η προληπτική προσέγγιση όσον αφορά τα παρεμπίπτοντα αλιεύματα και τα βενθοπελαγικά αποθέματα για τα οποία δεν υφίστανται επαρκή δεδομένα. Θα πρέπει να θεσπιστούν ειδικά μέτρα διατήρησης σύμφωνα με το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, εάν οι επιστημονικές γνωμοδοτήσεις καταδεικνύουν την ανάγκη λήψης διορθωτικών μέτρων.

- (31) Το σχέδιο του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να προβλέπει τη θέσπιση πρόσθετων μέτρων διατήρησης με τη μορφή κατ' εξουσιοδότηση πράξεων. Κάτι τέτοιο είναι απαραίτητο προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι του σχεδίου, ιδίως όσον αφορά τη διατήρηση των βενθοπελαγικών αποθεμάτων και τη βελτίωση της επιλεκτικότητας.
- (32) Για τη συμμόρφωση προς την υποχρέωση εκφόρτωσης που θεσπίζεται στο άρθρο 15 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, το σχέδιο του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να προβλέπει τη λήψη πρόσθετων μέτρων διαχείρισης σύμφωνα με το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013.
- (33) Προκειμένου το σχέδιο που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό να μπορέσει να προσαρμοστεί έγκαιρα στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο, θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να εκδώσει πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ούτως ώστε να συμπληρωθεί ο παρών κανονισμός με διορθωτικά και τεχνικά μέτρα διατήρησης, να εφαρμοστεί η υποχρέωση εκφόρτωσης και να τροποποιηθούν ορισμένα στοιχεία του σχεδίου. Έχει ιδιαίτερη σημασία η Επιτροπή να διεξαγάγει, κατά τις προπαρασκευαστικές της εργασίες, τις κατάλληλες διαβουλεύσεις, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνομώνων, οι οποίες θα πρέπει να διεξαχθούν σύμφωνα με τις αρχές που ορίζει η διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου³¹. Πιο συγκεκριμένα, για την εξασφάλιση ίσης συμμετοχής στην εκπόνηση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θα λαμβάνουν όλα τα έγγραφα κατά τον ίδιο χρόνο με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονές τους θα έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομώνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την εκπόνηση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.
- (34) Θα πρέπει να οριστεί προθεσμία για την υποβολή των κοινών συστάσεων από τα κράτη μέλη με άμεσο διαχειριστικό συμφέρον, όπως απαιτείται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1380/2013.
- (35) Για να είναι δυνατή η αξιολόγηση της προόδου σε σχέση με τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση, το σχέδιο που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να επιτρέπει την τακτική επιστημονική παρακολούθηση των σχετικών αποθεμάτων και, εάν είναι δυνατόν, των παρεμπιπτόντων αλιευμάτων.
- (36) Σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, η Επιτροπή θα πρέπει να αξιολογεί σε περιοδική βάση την καταλληλότητα και την αποτελεσματικότητα του παρόντος κανονισμού. Η εν λόγω αξιολόγηση θα πρέπει να βασίζεται στην περιοδική αξιολόγηση του σχεδίου που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό, βάσει των επιστημονικών γνωμοδοτήσεων από την ΕΤΟΕΑ, μετά τα πρώτα πέντε έτη αρχικά και κάθε πέντε έτη στη συνέχεια. Αυτό επιτρέπει την πλήρη εφαρμογή της υποχρέωσης εκφόρτωσης και την έγκριση και την εφαρμογή περιφερειοποιημένων μέτρων, καθώς και την παρουσίαση αποτελεσμάτων για τα αποθέματα και τον τύπο αλιείας. Τα πέντε έτη είναι επίσης η ελάχιστη περίοδος που απαιτείται από τους επιστημονικούς φορείς.
- (37) Προκειμένου να παρέχεται ασφάλεια δικαίου, κρίνεται σκόπιμο να διευκρινιστεί ότι τα μέτρα προσωρινής παύσης που έχουν θεσπιστεί προς επίτευξη των στόχων του σχεδίου που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό μπορούν να θεωρηθούν επιλέξιμα

³¹ Διοργανική συμφωνία μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου ([ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1](#)).

για στήριξη δυνάμει των διατάξεων του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³².

- (38) Σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, πριν από την κατάρτιση του σχεδίου που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό, εκτιμήθηκε δεόντως ο ενδεχόμενος οικονομικός και κοινωνικός του αντίκτυπος³³,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει πολυετές σχέδιο («σχέδιο») για τη διατήρηση και τη βιώσιμη εκμετάλλευση των βενθοπελαγικών αποθεμάτων στη δυτική Μεσόγειο.
2. Ο παρών κανονισμός ισχύει για τα ακόλουθα αποθέματα:
 - α) κόκκινη γαρίδα (*Aristeus antennatus*) στην υποπεριοχή 1 της ΓΕΑΜ·
 - β) κόκκινη γαρίδα (*Aristeus antennatus*) στην υποπεριοχή 5 της ΓΕΑΜ·
 - γ) κόκκινη γαρίδα (*Aristeus antennatus*) στην υποπεριοχή 6 της ΓΕΑΜ·
 - δ) κόκκινη γαρίδα βαθέων υδάτων (*Parapenaeus longirostris*) στην υποπεριοχή 1 της ΓΕΑΜ·
 - ε) κόκκινη γαρίδα βαθέων υδάτων (*Parapenaeus longirostris*) στην υποπεριοχή 5 της ΓΕΑΜ·
 - στ) κόκκινη γαρίδα βαθέων υδάτων (*Parapenaeus longirostris*) στην υποπεριοχή 6 της ΓΕΑΜ·
 - ζ) κόκκινη γαρίδα βαθέων υδάτων (*Parapenaeus longirostris*) στις υποπεριοχές 9-10-11 της ΓΕΑΜ·
 - η) κόκκινη γιγαντογαρίδα (*Aristaeomorpha foliacea*) στην υποπεριοχή 9 της ΓΕΑΜ·
 - θ) κόκκινη γιγαντογαρίδα (*Aristaeomorpha foliacea*) στην υποπεριοχή 10 της ΓΕΑΜ·
 - ι) κόκκινη γιγαντογαρίδα (*Aristaeomorpha foliacea*) στην υποπεριοχή 11 της ΓΕΑΜ·
 - ια) μπακαλιάρος μερλούκιος (*Merluccius merluccius*) στις υποπεριοχές 1-5-6-7 της ΓΕΑΜ·

³² Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 508/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και για την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2328/2003, (ΕΚ) αριθ. 861/2006, (ΕΚ) αριθ. 1198/2006 και (ΕΚ) αριθ. 791/2007 και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1255/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([ΕΕ L 149 της 20.5.2014, σ. 1](#)).

³³ Εκτίμηση Επιπτώσεων [προσθήκη στοιχείων παραπομπής μετά τη δημοσίευση].

- ιβ) μπακαλιάρος μερλούκιος (*Merluccius merluccius*) στις υποπεριοχές 9-10-11 της ΓΕΑΜ·
 - ιγ) караβίδα (*Nephrops norvegicus*) στην υποπεριοχή 5 της ΓΕΑΜ·
 - ιδ) караβίδα (*Nephrops norvegicus*) στην υποπεριοχή 6 της ΓΕΑΜ·
 - ιε) караβίδα (*Nephrops norvegicus*) στην υποπεριοχή 9 της ΓΕΑΜ·
 - ιστ) караβίδα (*Nephrops norvegicus*) στην υποπεριοχή 11 της ΓΕΑΜ·
 - ιζ) κουτσομούρα (*Mullus barbatus*) στην υποπεριοχή 1 της ΓΕΑΜ·
 - ιη) κουτσομούρα (*Mullus barbatus*) στην υποπεριοχή 5 της ΓΕΑΜ·
 - ιθ) κουτσομούρα (*Mullus barbatus*) στην υποπεριοχή 6 της ΓΕΑΜ·
 - ικ) κουτσομούρα (*Mullus barbatus*) στην υποπεριοχή 7 της ΓΕΑΜ·
 - κα) κουτσομούρα (*Mullus barbatus*) στην υποπεριοχή 9 της ΓΕΑΜ· και
 - κβ) κουτσομούρα (*Mullus barbatus*) στην υποπεριοχή 10 της ΓΕΑΜ.
3. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στα παρεμπόδιοντα αλιεύματα που αλιεύονται στη δυτική Μεσόγειο Θάλασσα κατά την αλίευση των αποθεμάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Επίσης εφαρμόζεται σε όλα τα βενθοπελαγικά αποθέματα που αλιεύονται στη δυτική Μεσόγειο Θάλασσα για τα οποία δεν υπάρχουν διαθέσιμα επαρκή στοιχεία.
 4. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στην εμπορική και ερασιτεχνική αλιεία των βενθοπελαγικών αποθεμάτων που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3, όταν αυτές πραγματοποιούνται στα ύδατα της Ένωσης ή από αλιευτικά σκάφη της Ένωσης εκτός των υδάτων της Ένωσης της δυτικής Μεσογείου.
 5. Ο παρών κανονισμός ορίζει επίσης λεπτομέρειες σχετικά με την εφαρμογή της υποχρέωσης εκφόρτωσης στα ύδατα της Ένωσης της δυτικής Μεσογείου Θάλασσας για όλα τα αποθέματα ειδών για τα οποία ισχύει η υποχρέωση εκφόρτωσης βάσει του άρθρου 15 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013.

Άρθρο 2 **Ορισμοί**

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, πέραν των ορισμών που προβλέπονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου³⁴ και στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1967/2006 του Συμβουλίου, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- (1) «σχετικά αποθέματα»: τα αποθέματα που προβλέπονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2·
- (2) «εύρος F_{MSY}»: το εύρος τιμών που περιλαμβάνουν οι βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, ιδίως οι επιστημονικές γνωμοδοτήσεις της

³⁴ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2009, περί θεσπίσεως κοινοτικού συστήματος ελέγχου της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, τροποποίησεως των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 847/96, (ΕΚ) αριθ. 2371/2002, (ΕΚ) αριθ. 811/2004, (ΕΚ) αριθ. 768/2005, (ΕΚ) αριθ. 2115/2005, (ΕΚ) αριθ. 2166/2005, (ΕΚ) αριθ. 388/2006, (ΕΚ) αριθ. 509/2007, (ΕΚ) αριθ. 676/2007, (ΕΚ) αριθ. 1098/2007, (ΕΚ) αριθ. 1300/2008, (ΕΚ) αριθ. 1342/2008 και καταργήσεως των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93, (ΕΚ) αριθ. 1627/94 και (ΕΚ) αριθ. 1966/2006 ([ΕΕ L 343 της 22.12.2009, σ. 1](#)).

Επιστημονικής, Τεχνικής και Οικονομικής Επιτροπής Αλιείας (ΕΤΟΕΑ), στο οποίο όλα τα επίπεδα της θνησιμότητας λόγω αλιείας εντός του εν λόγω εύρους έχουν ως αποτέλεσμα μέγιστη βιώσιμη απόδοση (MBA) μακροπρόθεσμα, δεδομένου του αλιευτικού μοντέλου και υπό τις υπάρχουσες κανονικές περιβαλλοντικές συνθήκες, χωρίς να επηρεάζεται σημαντικά η διαδικασία αναπαραγωγής των σχετικών αποθεμάτων. Καθορίζεται κατά τρόπο ώστε να συνεπάγεται μείωση της μακροπρόθεσμης απόδοσης που δεν υπερβαίνει το 5 % σε σύγκριση με τη MBA. Το όριο είναι απαραβίαστο, ούτως ώστε η πιθανότητα μείωσης του αποθέματος κάτω του οριακού σημείου αναφοράς (B_{LIM}) να μην υπερβαίνει το 5 %.

- (3) «τιμή σημείου F_{MSY} »: η τιμή της εκτιμώμενης θνησιμότητας λόγω αλιείας που υπό δεδομένο αλιευτικό μοντέλο και υπό τις υπάρχουσες περιβαλλοντικές συνθήκες αποφέρει μακροπρόθεσμη μέγιστη απόδοση.
- (4) «MBA $F_{κατώτατο}$ »: η κατώτατη τιμή του εύρους F_{MSY} .
- (5) «MBA $F_{ανώτατο}$ »: η ανώτατη τιμή του εύρους F_{MSY} .
- (6) «κατώτατο εύρος F_{MSY} »: το εύρος που περιέχει τιμές από τη MBA $F_{κατώτατο}$ έως την τιμή σημείου F_{MSY} .
- (7) «ανώτατο εύρος F_{MSY} »: το εύρος που περιέχει τιμές από την τιμή σημείου F_{MSY} έως τη MBA $F_{ανώτατο}$.
- (8) « B_{LIM} »: το οριακό σημείο αναφοράς, που εκφράζεται ως βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής και παρέχεται από τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, και ιδίως από την ΕΤΟΕΑ, κάτω του οποίου μπορεί να υπάρξει μειωμένη αναπαραγωγική ικανότητα.
- (9) « $B_{ΡΑ}$ »: το προληπτικό σημείο αναφοράς, που εκφράζεται ως βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής και παρέχεται από τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, και ιδίως από την ΕΤΟΕΑ, βάσει του οποίου διασφαλίζεται ότι η υπάρχει κάτω του 5 % πιθανότητα η βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής να μειωθεί υπό του B_{LIM} .
- (10) «ομάδα αλιευτικής προσπάθειας»: διαχειριστική μονάδα κράτους μέλους για την οποία καθορίζεται μέγιστη επιτρεπόμενη αλιευτική προσπάθεια.
- (11) «ημέρα αλιείας»: ημερολογιακή ημέρα από τις 0:00 έως τις 24:00, στη διάρκεια της οποίας διενεργούνται οι αλιευτικές δραστηριότητες.
- (12) «δυτική Μεσόγειος Θάλασσα»: οι γεωγραφικές υποπεριοχές της ΓΕΑΜ 1 (Βόρειο Πέλαγος Αλμποράν), 2 (Νήσος Αλμποράν), 5 (Βαlearίδες Νήσοι), 6 (Βόρεια Ισπανία), 7 (κόλπος των Λεόντων), 8 (Κορσική), 9 (Λιγυρικό και Βόρειο Τυρρηνικό Πέλαγος), 10 (Νότιο Τυρρηνικό Πέλαγος) και 11 (Σαρδηνία), όπως ορίζονται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1343/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁵.

³⁵ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1343/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με ορισμένες διατάξεις περί αλιείας στην περιοχή της συμφωνίας ΓΕΑΜ (Γενική Επιτροπή Αλιείας για τη Μεσόγειο) και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1967/2006 του Συμβουλίου σχετικά με μέτρα διαχείρισης για τη βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στη Μεσόγειο Θάλασσα ([EE L 347 της 30.12.2011, σ. 44](#)).

Άρθρο 3
Στόχοι

1. Το σχέδιο συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, οι οποίοι απαριθμούνται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, ειδικότερα όσον αφορά την εφαρμογή της προληπτικής προσέγγισης στη διαχείριση της αλιείας, και έχει ως σκοπό να διασφαλίσει ότι η εκμετάλλευση των ζώντων θαλάσσιων βιολογικών πόρων αποκαθιστά και διατηρεί τους πληθυσμούς των αλιευόμενων ειδών πάνω από τα επίπεδα που μπορούν να αποφέρουν μέγιστη βιώσιμη απόδοση.
2. Το σχέδιο συμβάλλει στην εξάλειψη των απορρίψεων, μέσω της αποφυγής και της μείωσης, στο μέτρο του δυνατού, των ανεπιθύμητων αλιευμάτων, και στην υλοποίηση της υποχρέωσης εκφόρτωσης, η οποία θεσπίζεται στο άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, για τα είδη που υπόκεινται σε ελάχιστα μεγέθη αναφοράς διατήρησης και στα οποία εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός.
3. Το σχέδιο εφαρμόζει την οικοσυστημική προσέγγιση ως προς τη διαχείριση της αλιείας για να ελαχιστοποιηθούν οι αρνητικές επιπτώσεις των αλιευτικών δραστηριοτήτων στο θαλάσσιο οικοσύστημα. Θα πρέπει να είναι σύμφωνο με την περιβαλλοντική νομοθεσία της Ένωσης, και ειδικότερα με τον στόχο επίτευξης καλής περιβαλλοντικής κατάστασης έως το 2020, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 2008/56/ΕΚ και τους στόχους που καθορίζονται στα άρθρα 4 και 5 της οδηγίας 2009/147/ΕΚ, καθώς και στα άρθρα 6 και 12 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου.
4. Συγκεκριμένα, το σχέδιο στοχεύει στο:
 - α) να διασφαλίσει ότι πληρούνται οι όροι που περιγράφονται στο χαρακτηριστικό ποιοτικής περιγραφής 3 που περιέχεται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2008/56/ΕΚ και
 - β) να συμβάλει στην υλοποίηση των λοιπών σχετικών χαρακτηριστικών ποιοτικής περιγραφής που περιέχονται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2008/56/ΕΚ κατ' αναλογία με τον ρόλο που διαδραματίζει η αλιεία στην υλοποίησή τους.
5. Τα μέτρα του σχεδίου λαμβάνονται σύμφωνα με τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνώμοδοτήσεις. Όταν τα διαθέσιμα δεδομένα είναι ανεπαρκή, επιδιώκεται συγκρίσιμος βαθμός διατήρησης των σχετικών αποθεμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ
ΣΤΟΧΟΙ, ΣΗΜΕΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Άρθρο 4
Στόχοι

1. Ο στόχος της θνησιμότητας της αλιείας σύμφωνα με το εύρος F_{MSY} που ορίζεται στο άρθρο 2 επιτυγχάνεται το συντομότερο δυνατό και σε προοδευτική και αυξητική

βάση έως το 2020 για τα σχετικά αποθέματα και διατηρείται κατόπιν εντός του εύρους F_{MSY}.

2. Το εύρος F_{MSY} παρέχεται, κυρίως από την ΕΤΟΕΑ, βάσει του παρόντος σχεδίου.
3. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, όταν το Συμβούλιο καθορίζει τις αλιευτικές δυνατότητες, τις καθορίζει για το σύνολο των σχετικών αποθεμάτων, εντός του εύρους F_{MSY} που είναι διαθέσιμο τη δεδομένη στιγμή για το πιο ευάλωτο απόθεμα.
4. Κατά παρέκκλιση των παραγράφων 1 και 3, οι αλιευτικές δυνατότητες μπορεί να οριστούν σε επίπεδα χαμηλότερα από το εύρος F_{MSY}.
5. Κατά παρέκκλιση των παραγράφων 3 και 4, οι αλιευτικές δυνατότητες μπορεί να οριστούν σε επίπεδα άνω του εύρους F_{MSY} που είναι διαθέσιμο τη δεδομένη στιγμή για το πιο ευάλωτο απόθεμα, υπό την προϋπόθεση ότι όλα τα σχετικά αποθέματα βρίσκονται άνω του ΒΡΑ:
 - α) εάν, βάσει των επιστημονικών γνωμοδοτήσεων ή αποδείξεων, είναι αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται στο άρθρο 3 όσον αφορά τη μικτή αλιεία·
 - β) εάν, βάσει των επιστημονικών γνωμοδοτήσεων ή αποδείξεων, είναι αναγκαίο προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής ζημίας σε ένα απόθεμα εξαιτίας της δυναμικής των αποθεμάτων εντός ενός συγκεκριμένου είδους ή μεταξύ ειδών· ή
 - γ) προκειμένου να περιοριστούν οι διακυμάνσεις των αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ διαδοχικών ετών σε 20 % κατ' ανώτατο όριο.

Άρθρο 5

Σημεία αναφοράς διατήρησης

Για τους σκοπούς του άρθρου 6, παρέχονται τα ακόλουθα σημεία αναφοράς διατήρησης, ιδίως από την ΕΤΟΕΑ, βάσει του παρόντος σχεδίου:

- α) προληπτικά σημεία αναφοράς, εκφρασμένα σε βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής (B_{PA})· και
- β) οριακά σημεία αναφοράς, εκφρασμένα σε βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής (B_{LIM}).

Άρθρο 6

Μέτρα διασφάλισης

1. Όταν, βάσει επιστημονικών γνωμοδοτήσεων, η βιομάζα αναπαραγωγής οποιουδήποτε από τα σχετικά αποθέματα είναι κατώτερη του προληπτικού σημείου αναφοράς (B_{PA}), θεσπίζονται τα κατάλληλα διορθωτικά μέτρα ώστε να διασφαλιστεί η ταχεία επάνοδος των σχετικών αποθεμάτων σε επίπεδα ανώτερα από εκείνο που μπορεί να διασφαλίσει τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση. Ειδικότερα, κατά παρέκκλιση του άρθρου 4 παράγραφοι 3 και 5, οι αλιευτικές δυνατότητες καθορίζονται σε επίπεδα που συνάδουν με θνησιμότητα λόγω αλιείας που είναι μικρότερα από το εύρος F_{MSY} για το πιο ευάλωτο απόθεμα, λαμβανομένης υπόψη της μείωσης της βιομάζας του εν λόγω αποθέματος.

2. Όταν, βάσει επιστημονικών γνωμοδοτήσεων, η βιομάζα αναπαραγωγής οποιουδήποτε από τα σχετικά αποθέματα είναι κατώτερη του οριακού σημείου αναφοράς (B_{LIM}), λαμβάνονται περαιτέρω διορθωτικά μέτρα ώστε να διασφαλιστεί η ταχεία επάνοδος του σχετικού αποθέματος σε επίπεδα ανώτερα από εκείνο που μπορεί να διασφαλίσει μέγιστη βιώσιμη απόδοση. Ειδικότερα, κατά παρέκκλιση του άρθρου 4 παράγραφοι 3 και 5, τα εν λόγω μέτρα μπορεί να περιλαμβάνουν την αναστολή της στοχευόμενης αλιείας του σχετικού αποθέματος, καθώς και την κατάλληλη μείωση των αλιευτικών δυνατοτήτων.
3. Τα διορθωτικά μέτρα του παρόντος άρθρου μπορούν να περιλαμβάνουν:
 - α) μέτρα σύμφωνα με τα άρθρα 7, 8, 11, 12, 13 και 14 του παρόντος κανονισμού· και
 - β) μέτρα έκτακτης ανάγκης σύμφωνα με τα άρθρα 12 και 13 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013.
4. Τα μέτρα που αναφέρονται στο παρόν άρθρο επιλέγονται ανάλογα με τη φύση, τη σοβαρότητα, τη διάρκεια και τον επαναλαμβανόμενο χαρακτήρα της κατάστασης κατά την οποία η βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής είναι κατώτερη από τα επίπεδα που αναφέρονται στο άρθρο 5.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ ΑΛΙΕΥΤΙΚΕΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ

Άρθρο 7

Καθεστώς αλιευτικής προσπάθειας

1. Το καθεστώς αλιευτικής προσπάθειας εφαρμόζεται σε όλα τα αλιευτικά σκάφη με τράτες των περιοχών και των κατηγοριών μήκους που ορίζονται στο παράρτημα Ι.
2. Κάθε έτος, σύμφωνα με τις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, το Συμβούλιο καθορίζει τη μέγιστη αλιευτική προσπάθεια για κάθε ομάδα αλιευτικής προσπάθειας ανά κράτος μέλος.
3. Κατά το πρώτο έτος εφαρμογής του σχεδίου, η μέγιστη επιτρεπόμενη αλιευτική προσπάθεια είναι σημαντικά μειωμένη σε σχέση με τη γραμμή βάσης που προβλέπεται στο άρθρο 4, σύμφωνα με τις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις.
4. Η γραμμή βάσης που αναφέρεται στην παράγραφο 3 καθορίζεται ως εξής:
 - α) όσον αφορά το πρώτο έτος εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, η γραμμή βάσης υπολογίζεται για κάθε ομάδα αλιευτικής προσπάθειας ως η μέση προσπάθεια εκφρασμένη σε αριθμό ημερών αλιείας μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2015 και 31ης Δεκεμβρίου 2017 και λαμβανομένων υπόψη μόνο των σκαφών που ήταν ενεργά κατά την περίοδο αυτή·
 - β) για τα επόμενα έτη εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, η γραμμή βάσης είναι ίση, κάθε έτος, με τη μέγιστη επιτρεπόμενη αλιευτική προσπάθεια του προηγούμενου έτους.
5. Εάν, σύμφωνα με τις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, υφίσταται σημαντική αλίευση ενός συγκεκριμένου αποθέματος με εργαλεία εκτός των τρατών, καθορίζονται

επίπεδα αλιευτικής προσπάθειας γι' αυτό το συγκεκριμένο εργαλείο ή εργαλεία βάσει των εν λόγω επιστημονικών γνωμοδοτήσεων.

6. Εάν, σύμφωνα με τις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, η ερασιτεχνική αλιεία έχει σημαντικό αντίκτυπο στη θνησιμότητα λόγω αλιείας συγκεκριμένου αποθέματος, το Συμβούλιο δύναται να περιορίσει την ερασιτεχνική αλιεία κατά τον καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων, προκειμένου να αποτραπεί η υπέρβαση του συνολικού στόχου θνησιμότητας λόγω αλιείας.

Άρθρο 8

Συνολικά επιτρεπόμενα αλιεύματα

Εάν, σύμφωνα με τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, το καθεστώς αλιευτικής προσπάθειας δεν επαρκεί για την επίτευξη των σκοπών ή των στόχων που τίθενται στα άρθρα 3 και 4, το Συμβούλιο θεσπίζει συμπληρωματικά μέτρα διαχείρισης, βάσει συνολικών επιτρεπόμενων αλιευμάτων.

Άρθρο 9

Υποχρεώσεις των κρατών μελών

1. Τα κράτη μέλη διαχειρίζονται τη μέγιστη επιτρεπόμενη αλιευτική προσπάθεια σύμφωνα με τους όρους των άρθρων 26 έως 34 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009.
2. Κάθε κράτος μέλος αποφασίζει τη μέθοδο για την κατανομή της μέγιστης επιτρεπόμενης αλιευτικής προσπάθειας σε μεμονωμένα σκάφη ή ομάδες σκαφών που φέρουν τη σημαία του, σύμφωνα με τα κριτήρια του άρθρου 17 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη:
 - α) εφαρμόζουν διαφανή και αντικειμενικά κριτήρια, μεταξύ άλλων, περιβαλλοντικού, κοινωνικού και οικονομικού χαρακτήρα·
 - β) κατανέμουν τις εθνικές ποσοτώσεις με δίκαιο τρόπο μεταξύ των τμημάτων του στόλου, λαμβανομένης υπόψη της παραδοσιακής και βιοτεχνικής αλιείας· και
 - γ) παρέχουν στα σκάφη της Ένωσης κίνητρα για την χρήση επιλεκτικών αλιευτικών εργαλείων ή αλιευτικών τεχνικών που έχουν μειωμένο περιβαλλοντικό αντίκτυπο.
3. Όταν κράτος μέλος επιτρέπει στα σκάφη που φέρουν τη σημαία του να αλιεύουν με τράτες, διασφαλίζει ότι αυτός ο τύπος αλιείας περιορίζεται κατ' ανώτατο όριο σε 12 ώρες ανά ημέρα αλιείας, πέντε ημέρες αλιείας την εβδομάδα ή σε ισοδύναμο χρόνο.
4. Όσον αφορά τα σκάφη που φέρουν τη σημαία του, κάθε κράτος μέλος εκδίδει αλιευτικές άδειες για τις περιοχές που αναφέρονται στο παράρτημα Ι και σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009.
5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η συνολική ικανότητα που αντιστοιχεί στις αλιευτικές άδειες που εκδίδονται βάσει της παραγράφου 4, εκφρασμένη σε GT και σε kW, δεν αυξάνεται κατά τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής του σχεδίου.
6. Κάθε κράτος μέλος καταρτίζει και τηρεί κατάλογο με τα σκάφη για τα οποία έχουν εκδοθεί αλιευτικές άδειες βάσει της παραγράφου 4, τον οποίο κοινοποιεί στην

Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν τον κατάλογό τους αρχικά εντός τριών μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού και ακολούθως το αργότερο έως τις 30 Νοεμβρίου κάθε έτους.

7. Τα κράτη μέλη παρακολουθούν το καθεστώς αλιευτικής προσπάθειας και διασφαλίζουν ότι η μέγιστη επιτρεπόμενη αλιευτική προσπάθεια που αναφέρεται στο άρθρο 7 δεν υπερβαίνει τα καθορισμένα όρια.

Άρθρο 10

Κοινοποίηση των σχετικών στοιχείων

1. Τα κράτη μέλη καταγράφουν και διαβιβάζουν τα στοιχεία σχετικά με την αλιευτική προσπάθεια στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 33 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου και τα άρθρα 146γ έως 146ε του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 404/2011 της Επιτροπής³⁶.
2. Τα στοιχεία σχετικά με την αλιευτική προσπάθεια συγκεντρώνονται ανά μήνα και περιέχουν τις πληροφορίες που ορίζονται στο παράρτημα II. Ο μορφότυπος που έχουν τα συγκεντρωμένα στοιχεία είναι το αρχείο διάταξης XML (XML Schema Definition) που βασίζεται στο πρότυπο UN/CEFACT P1000-12.
3. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν τα στοιχεία σχετικά με την αλιευτική προσπάθεια που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στην Επιτροπή πριν από τη 15η ημέρα κάθε μήνα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV ΤΕΧΝΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ

Άρθρο 11

Απαγορευμένες περιοχές

1. Πέραν όσων προβλέπονται στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1967/2006 του Συμβουλίου, η χρήση τρατών στη δυτική Μεσόγειο Θάλασσα απαγορεύεται έως την ισοβαθή των 100 m από την 1η Μαΐου έως τις 31 Ιουλίου κάθε έτους.
2. Εντός δύο ετών από την έκδοση του παρόντος κανονισμού και βάσει των επιστημονικών γνωμοδοτήσεων, τα οικεία κράτη μέλη θεσπίζουν άλλες απαγορευμένες περιοχές για τις οποίες υπάρχουν στοιχεία για υψηλή συγκέντρωση ιχθυδίων και για ύπαρξη τόπων αναπαραγωγής βενθοπελαγικών αποθεμάτων, ιδίως όσον αφορά τα σχετικά αποθέματα.
3. Όταν οι απαγορευμένες περιοχές που αναφέρονται στην παράγραφο 2 αφορούν τα αλιευτικά σκάφη διαφόρων κρατών μελών, ανατίθεται στην Επιτροπή εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 και το άρθρο 18 του παρόντος κανονισμού και βάσει των επιστημονικών γνωμοδοτήσεων, με τις οποίες καθορίζει τις σχετικές απαγορευμένες περιοχές.

³⁶ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 404/2011 της Επιτροπής, της 8ης Απριλίου 2011, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 περί της θέσπισης κοινοτικού συστήματος ελέγχου για την εξασφάλιση της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής(ΕΕ L 112 της 30.4.2011, σ. 1).

Άρθρο 12

Διαχείριση των παρεμπιπτόντων αλιευμάτων και των βενθοπελαγικών αποθεμάτων για τα οποία δεν υπάρχουν επαρκή διαθέσιμα στοιχεία

1. Τα αποθέματα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού υπόκεινται σε διαχείριση βάσει της προληπτικής προσέγγισης της διαχείρισης της αλιείας, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 8) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013.
2. Τα μέτρα διαχείρισης για τα αποθέματα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού, ιδίως τα τεχνικά μέτρα διατήρησης όπως αυτά που απαριθμούνται στο άρθρο 13 του παρόντος κανονισμού, θεσπίζονται λαμβανομένων υπόψη των βέλτιστων διαθέσιμων επιστημονικών γνωμοδοτήσεων.

Άρθρο 13

Άλλα τεχνικά μέτρα διατήρησης

1. Στην Επιτροπή ανατίθεται εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 18 που συμπληρώνει τον παρόντα κανονισμό με τη θέσπιση των ακόλουθων τεχνικών μέτρων διατήρησης:
 - α) καθορισμός των χαρακτηριστικών των αλιευτικών εργαλείων, και ιδίως του μεγέθους των ματιών, του μεγέθους των αγκιστριών, του αριθμού των αγκιστριών, του τρόπου κατασκευής των εργαλείων, του πάχους του νήματος, του μεγέθους του εργαλείου ή της χρήσης πρόσθετων συσκευών για τη βελτίωση της επιλεκτικότητας·
 - β) περιορισμός της χρήσης αλιευτικών εργαλείων, και ιδίως του χρόνου πόντισης και του βάθους ανάπτυξης των εργαλείων, για τη βελτίωση της επιλεκτικότητας·
 - γ) απαγόρευση ή περιορισμός της αλιείας σε συγκεκριμένες περιοχές ή χρονικές περιόδους, προκειμένου να προστατεύονται οι γεννήτορες και τα ιχθύδια, οι ιχθύες κάτω του ελάχιστου μεγέθους αναφοράς διατήρησης ή τα είδη ιχθύων εκτός αλιευτικού στόχου·
 - δ) απαγόρευση ή περιορισμός της αλιείας σε συγκεκριμένες περιοχές ή χρονικές περιόδους για την προστασία ευαίσθητων οικοσυστημάτων και ειδών·
 - ε) καθορισμός των ελάχιστων μεγεθών αναφοράς διατήρησης για οποιοδήποτε από τα αποθέματα για τα οποία εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός, προκειμένου να διασφαλίζεται η προστασία των ιχθυδίων των θαλάσσιων οργανισμών·
 - στ) σχετικά με την ερασιτεχνική αλιεία· και
 - ζ) σχετικά με άλλα χαρακτηριστικά που συνδέονται με την επιλεκτικότητα.
2. Τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 συμβάλλουν στην επίτευξη των σκοπών που ορίζονται στο άρθρο 3.
3. Απουσία κοινής σύστασης βάσει του άρθρου 15 παράγραφος 2 και μετά τη εκπονή των προβλεπόμενων προθεσμιών που ορίζονται στο εν λόγω άρθρο, ανατίθεται στην Επιτροπή εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 18 που συμπληρώνει τον παρόντα κανονισμό με τη θέσπιση των μέτρων που

απαριθμούνται στην παράγραφο 1, εφόσον οι επιστημονικές γνωμοδοτήσεις υποδεικνύουν ανάγκη λήψης ειδικών μέτρων προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η διαχείριση όλων των αποθεμάτων για τα οποία εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός ασκείται σύμφωνα με το άρθρο 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΕΚΦΟΡΤΩΣΗΣ

Άρθρο 14

Διατάξεις σχετιζόμενες με την υποχρέωση εκφόρτωσης

Για όλα τα αποθέματα ειδών της δυτικής Μεσογείου Θάλασσας για τα οποία ισχύει υποχρέωση εκφόρτωσης βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, ανατίθεται στην Επιτροπή εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 15 που συμπληρώνει τον παρόντα κανονισμό με τη θέσπιση λεπτομερών μέτρων σχετικά με την εν λόγω υποχρέωση, όπως προβλέπεται στο άρθρο 15 παράγραφος 5 στοιχεία α) έως ε) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΟΠΟΙΗΣΗ

Άρθρο 15

Περιφερειακή συνεργασία

1. Το άρθρο 18 παράγραφοι 1 έως 6 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 εφαρμόζεται στα μέτρα που αναφέρονται στα άρθρα 11, 12, 13 και 14 του παρόντος κανονισμού.
2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη που έχουν άμεσο διαχειριστικό συμφέρον δύνανται να υποβάλλουν κοινές συστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013:
 - α) για πρώτη φορά το αργότερο δώδεκα μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού και, στη συνέχεια, δώδεκα μήνες έπειτα από κάθε υποβολή της αξιολόγησης του σχεδίου σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 2·
 - β) έως τις 31 Μαΐου του έτους που προηγείται αυτού κατά το οποίο θα ισχύσουν τα μέτρα· και/ή
 - γ) όποτε το κρίνουν αναγκαίο, ιδίως σε περίπτωση αιφνίδιας αλλαγής στην κατάσταση οποιουδήποτε εκ των αποθεμάτων για τα οποία εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός.
3. Οι εξουσίες που παραχωρούνται δυνάμει των άρθρων 11, 12, 13 και 14 του παρόντος κανονισμού δεν θίγουν τις εξουσίες που ανατίθενται στην Επιτροπή δυνάμει άλλων διατάξεων του ενωσιακού δικαίου, συμπεριλαμβανομένου του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ

Άρθρο 16 *Τροποποιήσεις του σχεδίου*

1. Εάν, σύμφωνα με τις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, υπάρχει μεταβολή στη γεωγραφική κατανομή των αποθεμάτων που απαριθμούνται στο άρθρο 1 παράγραφος 2, ανατίθεται στην Επιτροπή εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 18 για την τροποποίηση του παρόντος κανονισμού, που συνίσταται σε προσαρμογή των περιοχών που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 και στο παράρτημα I, ούτως ώστε να αποτυπώνουν την εν λόγω μεταβολή.
2. Εάν, σύμφωνα με τις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, ο κατάλογος των αποθεμάτων του άρθρου 1 παράγραφος 2 χρήζει τροποποίησης, η Επιτροπή δύναται να υποβάλει πρόταση τροποποίησης του εν λόγω καταλόγου.

Άρθρο 17 *Παρακολούθηση και αξιολόγηση του σχεδίου*

1. Για τους σκοπούς της ετήσιας έκθεσης που προβλέπεται στο άρθρο 50 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, οι ποσοτικοποιημένοι δείκτες περιλαμβάνουν ετήσιες εκτιμήσεις του F/F_{MSY} και της βιομάζας αποθέματος αναπαραγωγής για τα σχετικά αποθέματα και, εάν είναι δυνατόν, για τα παρεμπίπτοντα αλιεύματα. Βάσει των επιστημονικών γνωμοδοτήσεων, μπορεί να προστίθενται και άλλοι δείκτες.
2. Πέντε έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού και στη συνέχεια κάθε πέντε έτη, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με τα αποτελέσματα και τον αντίκτυπο του σχεδίου στα αποθέματα για τα οποία εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός και στις αλιευτικές δραστηριότητες εκμετάλλευσης των εν λόγω αποθεμάτων, ιδίως όσον αφορά την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται στο άρθρο 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 18 *Άσκηση της εξουσιοδότησης*

1. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.
2. Η εξουσιοδότηση της Επιτροπής που αναφέρεται στα άρθρα 11, 12, 13, 14 και 16 ισχύει για πέντε έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού. Η Επιτροπή εκπονεί έκθεση σχετικά με την εξουσιοδότηση το αργότερο εννέα μήνες

πριν από την εκπνοή αυτής της περιόδου. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται σιωπηρά για πενταετείς περιόδους, εκτός αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλουν αντιρρήσεις το αργότερο τρεις μήνες νωρίτερα.

3. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο δύνανται, ανά πάσα στιγμή, να ανακαλέσουν την ανάθεση εξουσίας που αναφέρεται στα άρθρα 11, 12, 13, 14 και 16. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που καθορίζεται στην απόφαση. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που βρίσκονται ήδη σε ισχύ.
4. Πριν από την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξης η Επιτροπή συμβουλευεται τους εμπειρογνώμονες που ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στη διοργανική συμφωνία για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου της 13ης Απριλίου 2016.
5. Μόλις η Επιτροπή εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
6. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει των άρθρων 11, 12, 13, 14 και 16 αρχίζει να ισχύει μόνο εφόσον δεν διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της πράξης ή εάν, πριν εκπνεύσει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΧ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΘΑΛΑΣΣΑΣ ΚΑΙ ΑΛΙΕΙΑΣ

Άρθρο 19

Στήριξη εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας

Τα μέτρα προσωρινής παύσης που θεσπίζονται προκειμένου να επιτευχθούν οι σκοποί του σχεδίου θεωρούνται προσωρινή παύση αλιευτικών δραστηριοτήτων για τους σκοπούς του άρθρου 33 παράγραφος 1 στοιχεία α) και γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Χ

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 20

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο/Η Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο/Η Πρόεδρος